

Scale Plastic Model Kit

1/48

SPARVIERO SM.79

SM.79 Sparviero byl italský střední bombardér vyvinutý společností Savoia-Marchetti.

Letoun byl snadno rozpoznatelný díky své třímotorové konstrukci a charakteristickému hřebtnímu hrbu.

Sparviero (anglicky Sparrowhawk) si osádky oblíbily a říkaly mu „il gobbo maledetto“ (Prokletý hrábč).

Počátek vývoje SM.79 se datuje do počátku 30. let 20. století. Na začátku byl koncipován jako rychlý osobní nebo nákladní dolnoplošník s kombinovanou dřevěnou a kovovou konstrukcí. Úspěšný koncept osvědčoval své kvality od samého počátku a SM.79 se stal nejrychlejším letounem své doby v rámci dané kategorie. Svůj první let uskutečnil 28. září 1934 s továrním pilotem Adrianem Bacoulou za řízením. A netrvalo dlouho a nový letoun vytvořil v letech 1937 až 1939 celkem 26 leteckých světových rekordů! Výkony nového typu vzbudily pozornost představitelů Regia Aeronautica (italského letectva), kteří v něm viděli perspektivní rychlý bombardér. Ve skutečnosti byl nejrychlejší ze středních bombardérů své doby a fašistická vláda ochotně využívala SM.79 jako propagandistický nástroj při mnoha příležitostech, ať už to byly letecké mítiny nebo přelety během nejrůznějších shromáždění a oslav. Konstrukce byla dostatečně robustní, letoun byl ale zároveň na tak rozměrný a těžký stroj působivě obratný.

SM.79 se poprvé zapojily do bojů během španělské občanské války, kde obvykle operovaly bez jakéhokoli stíhacího doprovodu. Tato taktika byla umožněna vysokou rychlosí těchto letounů. Díky působivým výkonům během španělské občanské války se o nákup těchto letounů zajímalo několik zemí, přičemž Jugoslávie a Rumunsko nakonec SM.79 zakoupily.

Na začátku druhé světové války bylo v květnu 1940 ve službě téměř 600 letounů Sparviero verzí SM.79-I a SM.79-II. Následně byly nasazeny na všech bojištích, kde Italové působili. Zpočátku byly SM.79 používány především jako střední bombardovací a dopravní letouny. Po zkouškách u speciální torpédrové jednotky byl ale tento typ upraven také do podoby torpédrového útočného letounu. V této roli dosáhly SM.79 pozoruhodných úspěchů proti spojeneckým lodím ve Středomoří. Dřevěná konstrukce SM.79 umožňovala až půlhodinové setrvání letounu na hladině v případě nouzového přistání do moře. SM.79 byl nejpočetnějším italským bombardérem druhé světové války, neboť bylo vyrobeno přibližně 1300 kusů a typ zůstal ve službě až do roku 1952.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDER * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL VOLBA

BEND OHNOUT

SAND BROUSIT

OPEN HOLE VYVRTAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE ODŘIZNOUT

REVERSE SIDE OTOČIT

APPLY EDUARD MASK AND PAINT POUŽÍT EDUARD MASK NABARVIT

PLEASE CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

DÍLY

TEILE

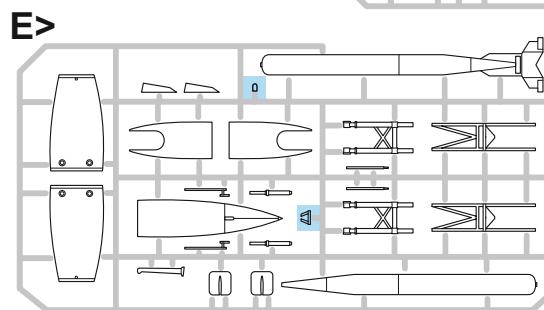
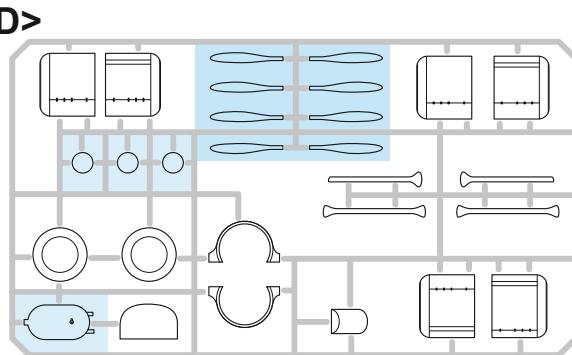
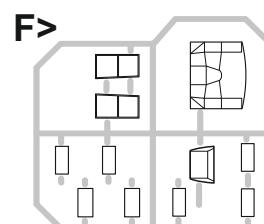
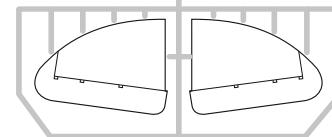
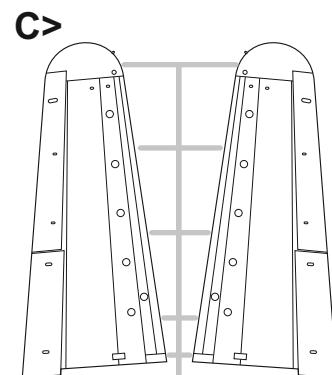
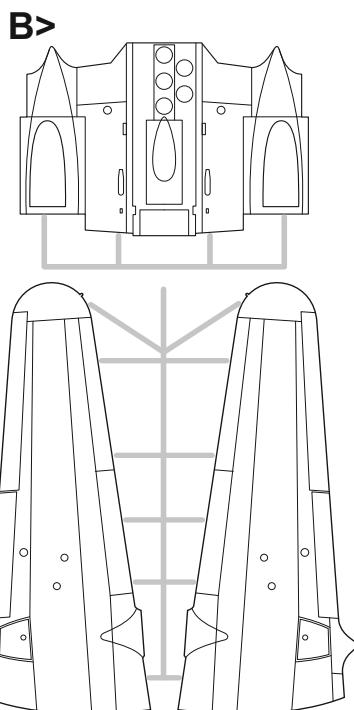
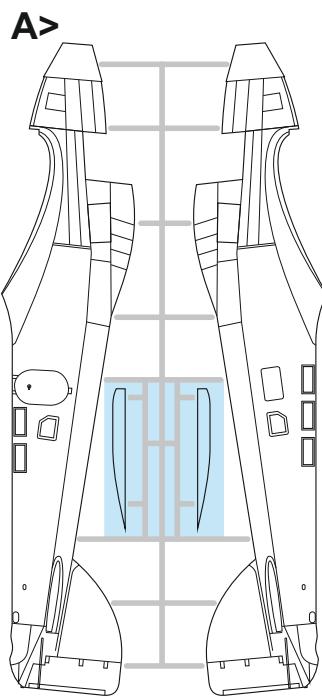

PIÈCES

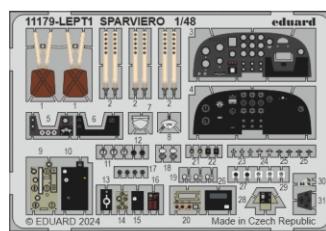
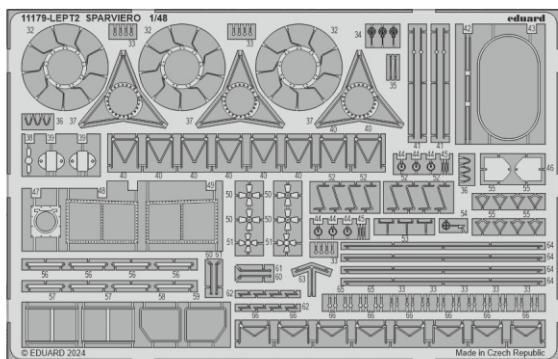
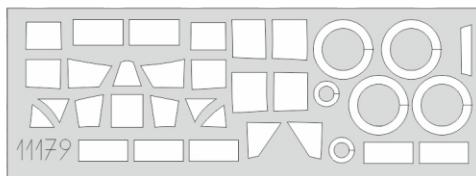

部品

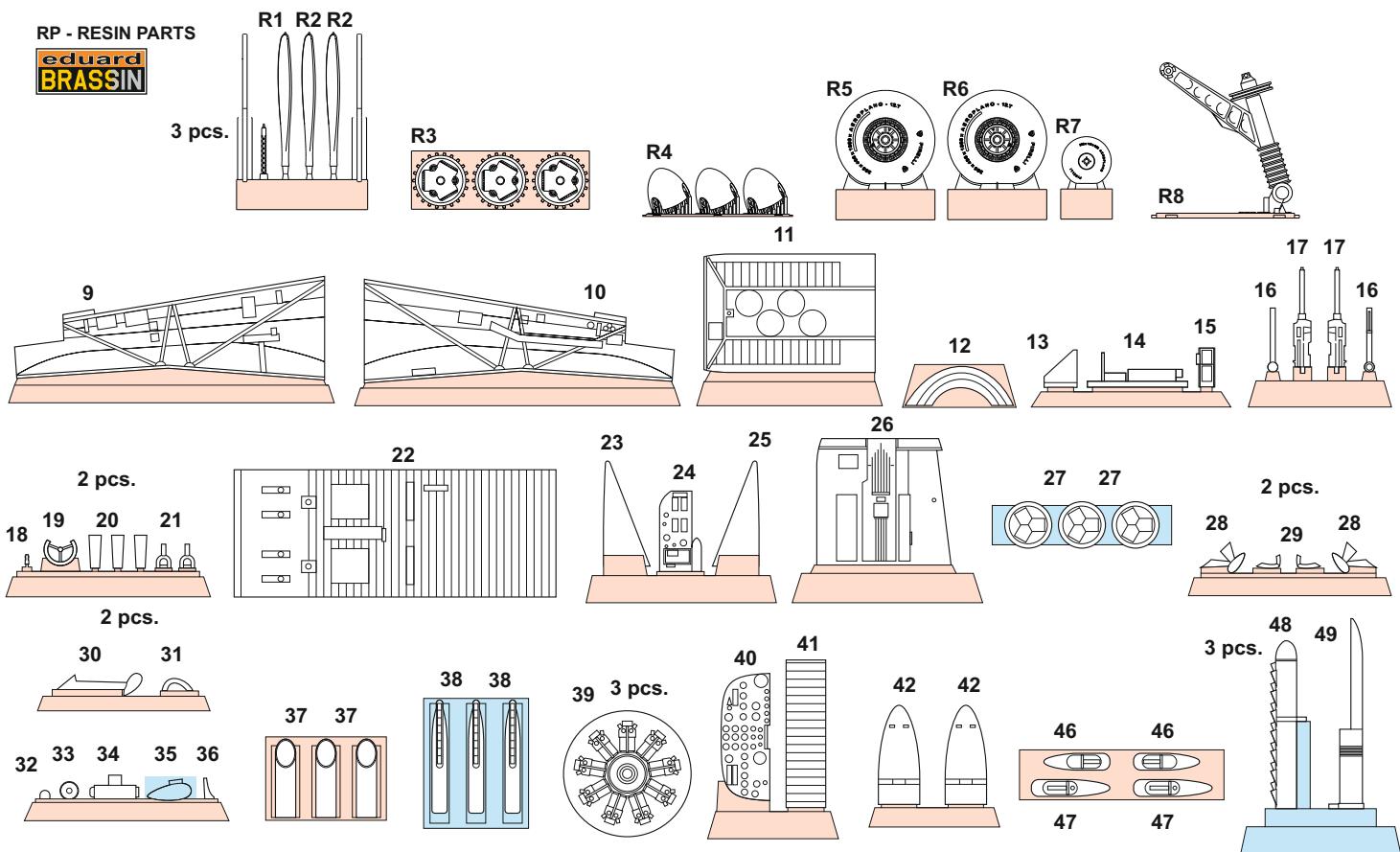
PLASTIC PARTS

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard
MASK

RP - RESIN PARTS

eduard
BRASSIN

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

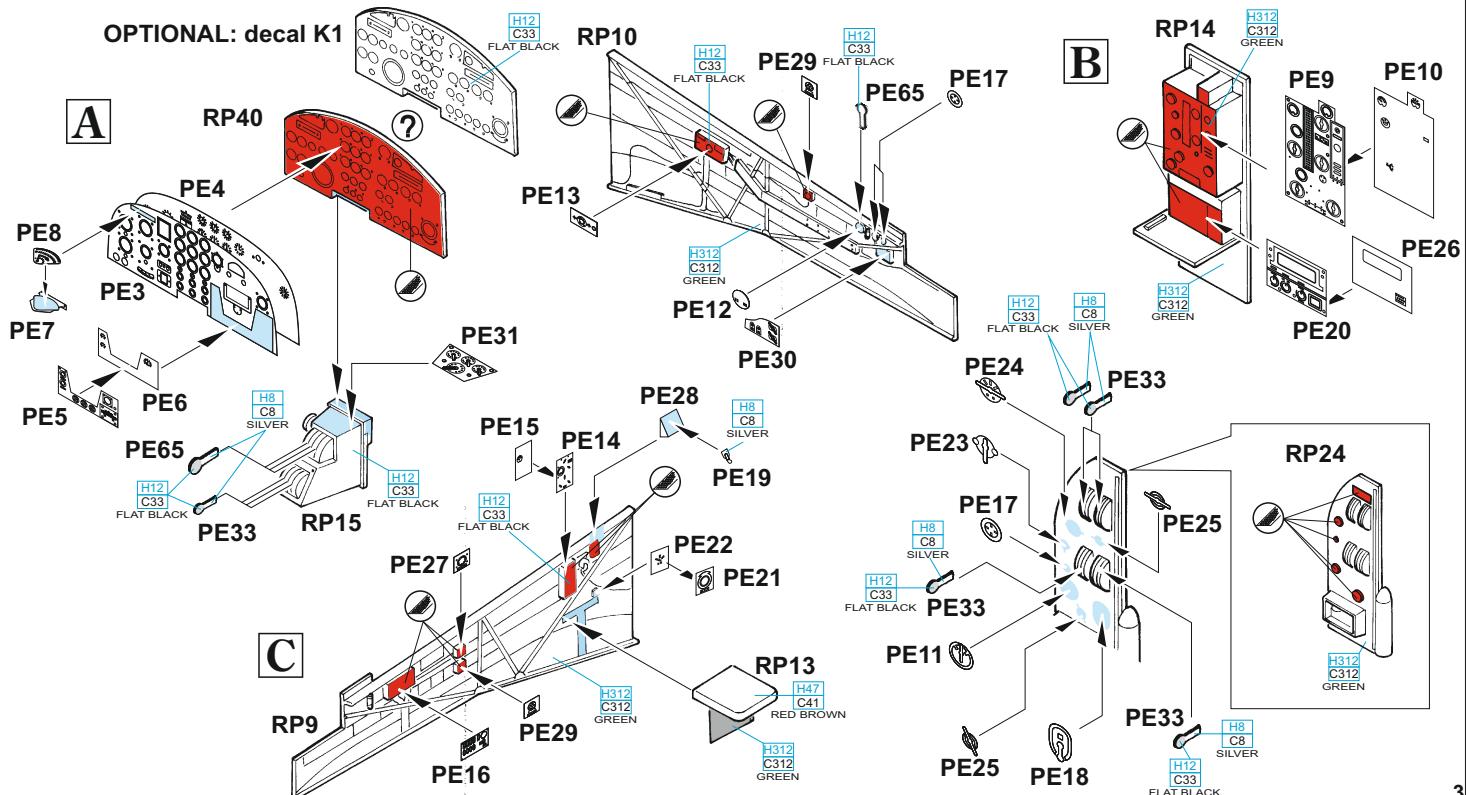
PEINTURE

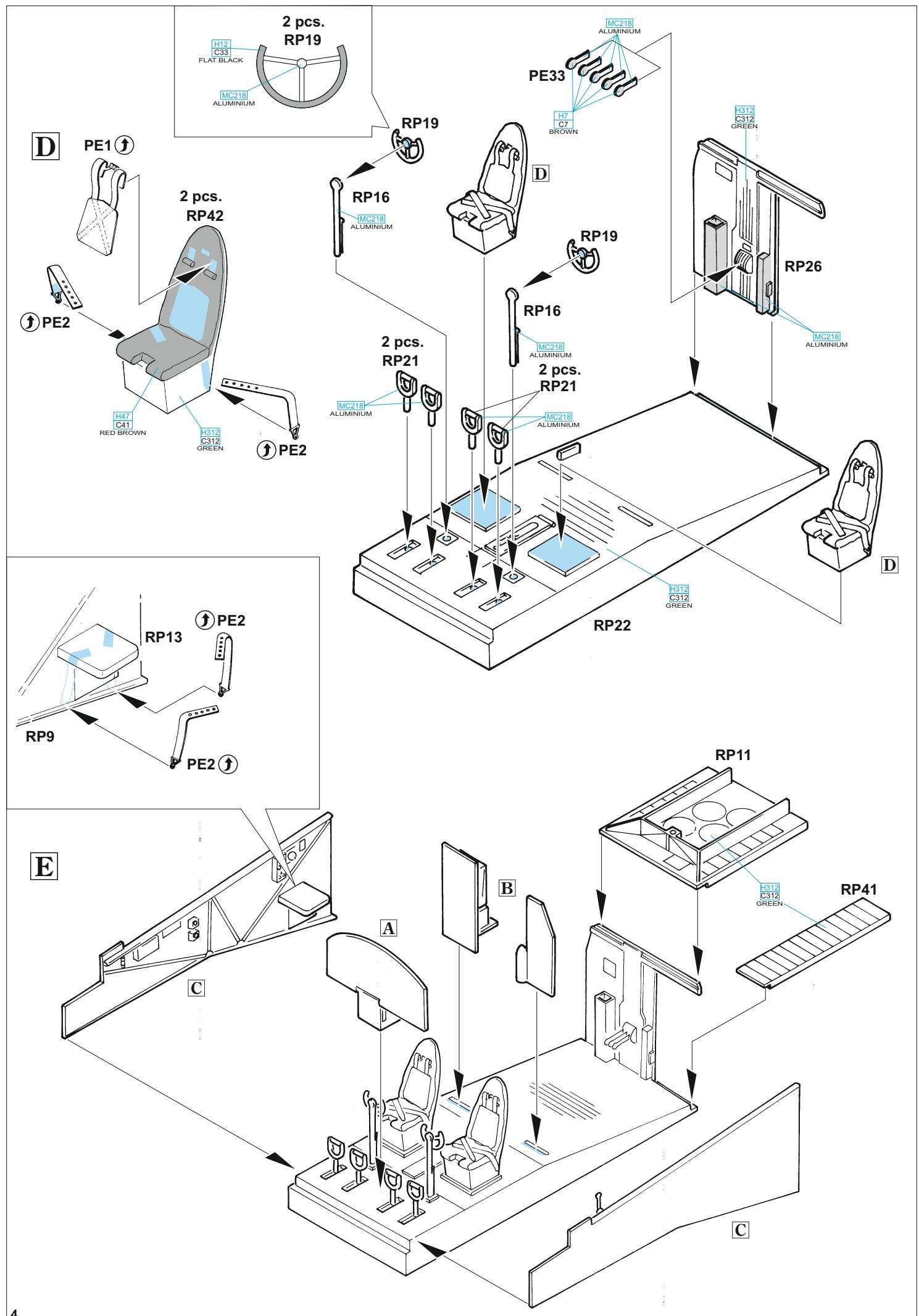
色

GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
[H2]	[C2]	BLACK
[H7]	[C7]	BROWN
[H8]	[C8]	SILVER
[H11]	[C62]	FLAT WHITE
[H12]	[C33]	FLAT BLACK
[H25]	[C34]	SKY BLUE
[H37]	[C43]	WOOD BROWN
[H47]	[C41]	RED BROWN
[H56]	[C366]	INTERMEDIATE BLUE
[H58]	[C351]	INTERIOR GREEN

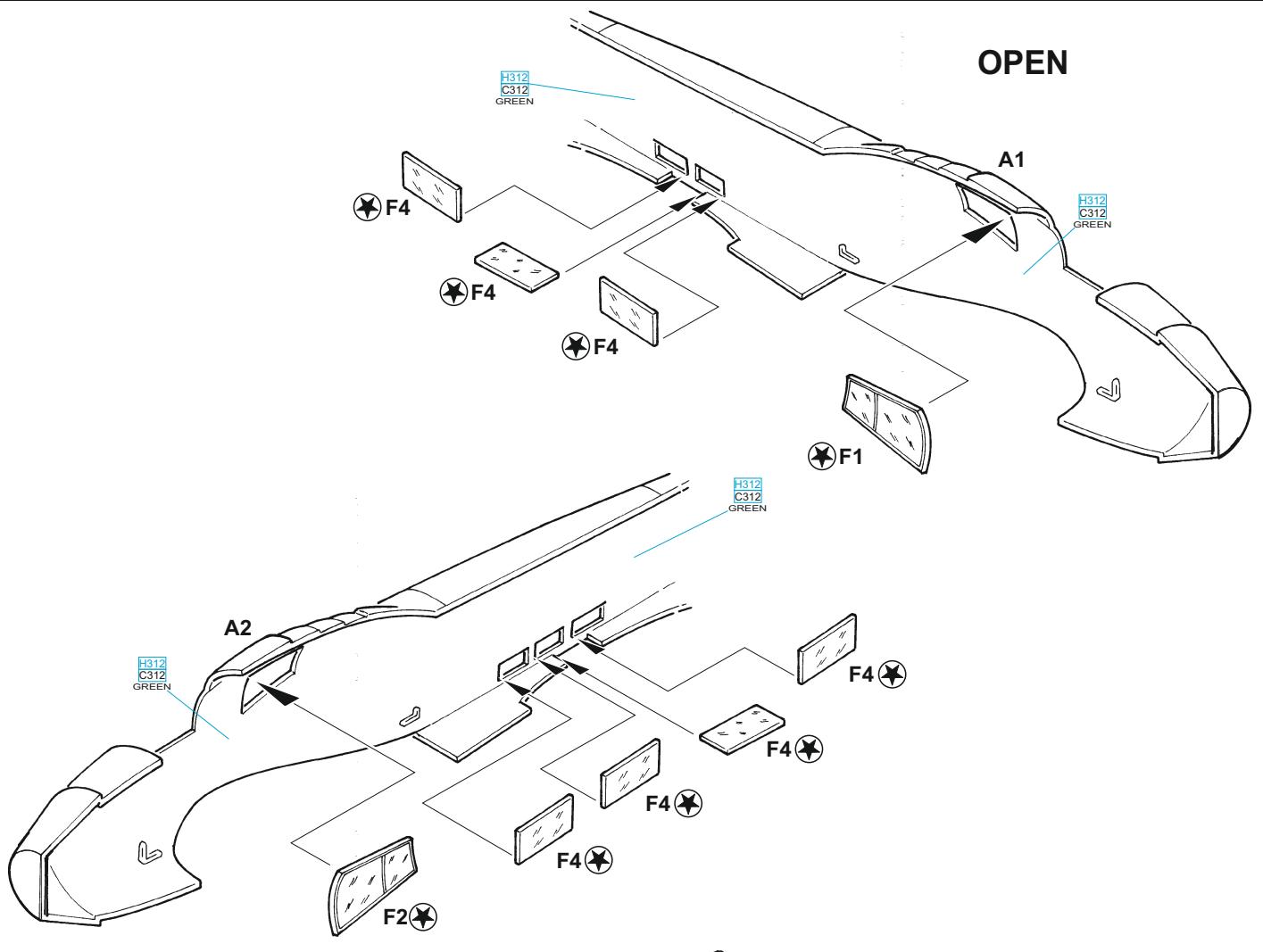
GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
[H65]	[C18]	RLM70 BLACK GREEN
[H72]	[C369]	DARK EARTH
[H77]	[C137]	TIRE BLACK
[H79]	[C39]	SANDY YELLOW
[H302]	[C302]	GREEN
[H312]	[C312]	GREEN
[H317]	[C317]	GRAY
[H324]	[C324]	LIGHT GRAY
[H335]	[C363]	MEDIUM SEAGRAY
[H337]	[C337]	GRAYISH BLUE

GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
[H417]	[C117]	RLM76 LIGHT BLUE
	[C352]	CHROMATE YELLOW
Mr.METAL COLOR		
[MC215]	COPPER	
[MC218]	ALUMINIUM	
[MC219]	BRASS	
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
[SM201]	SUPER FINE SILVER	
[SM203]	SUPER IRON 2	

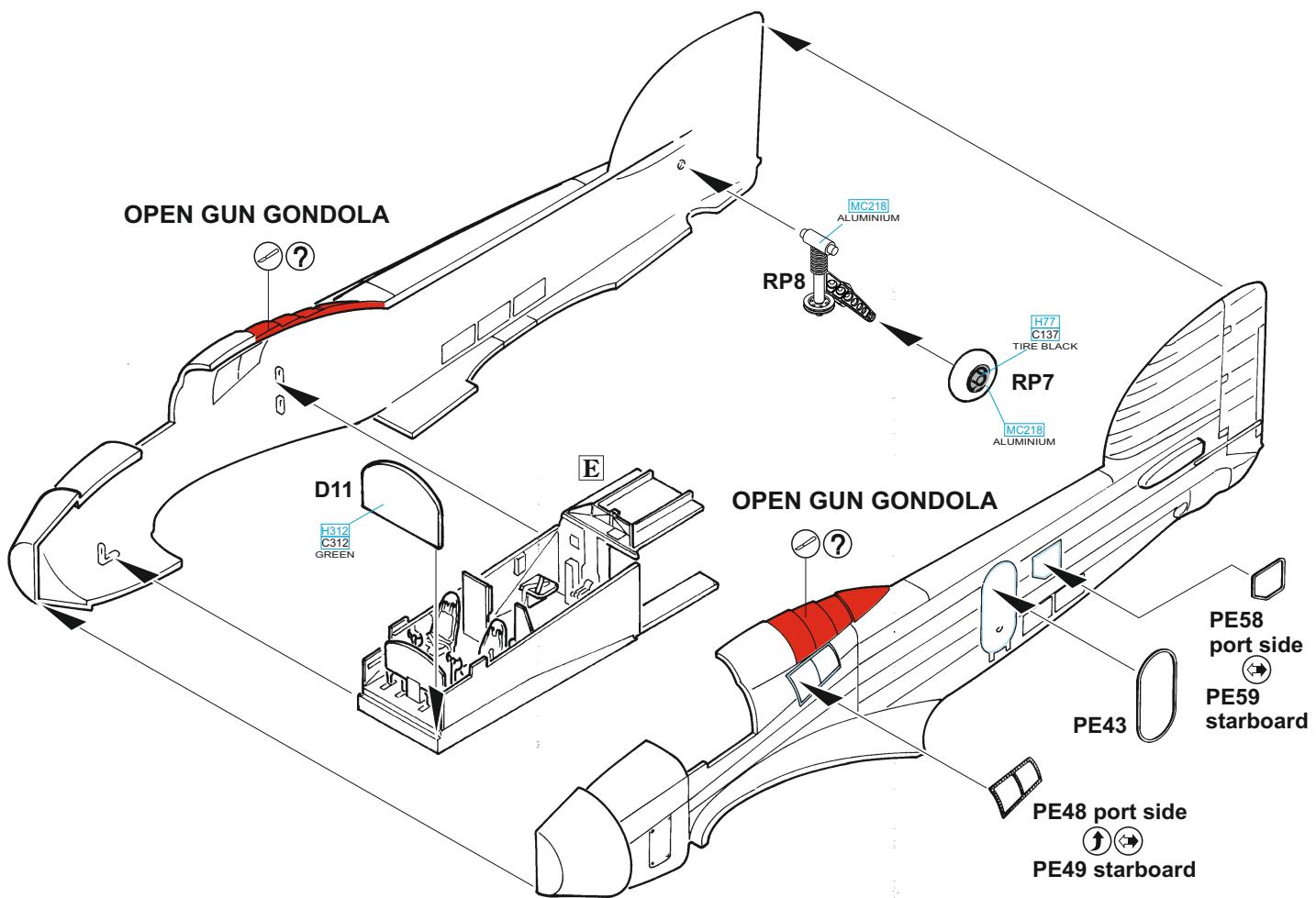

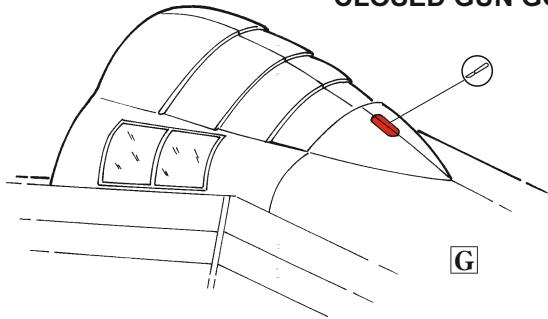
OPEN

OPEN GUN GONDOLA

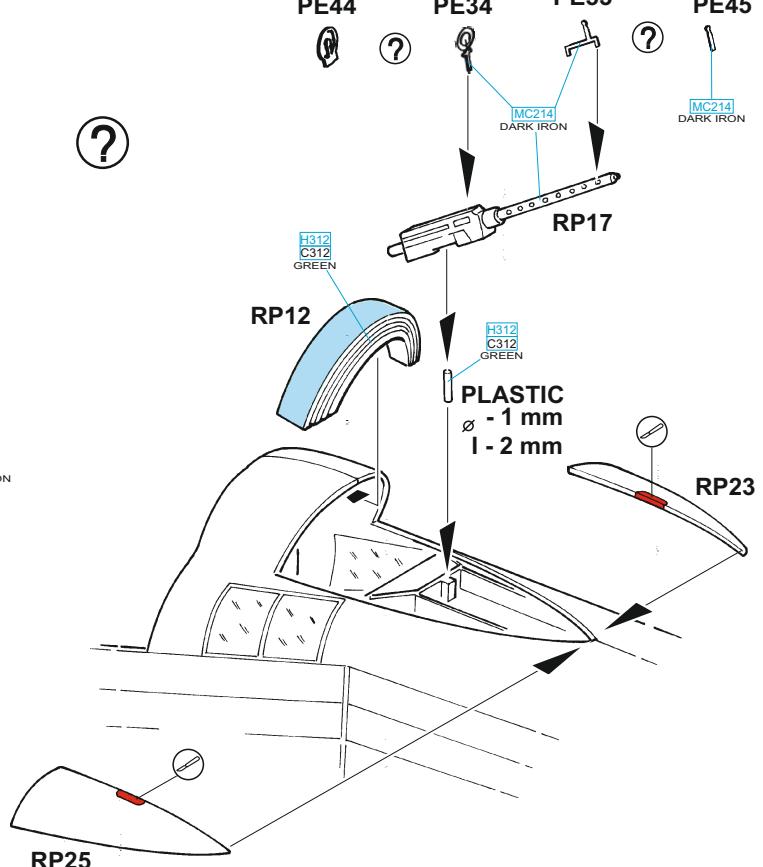
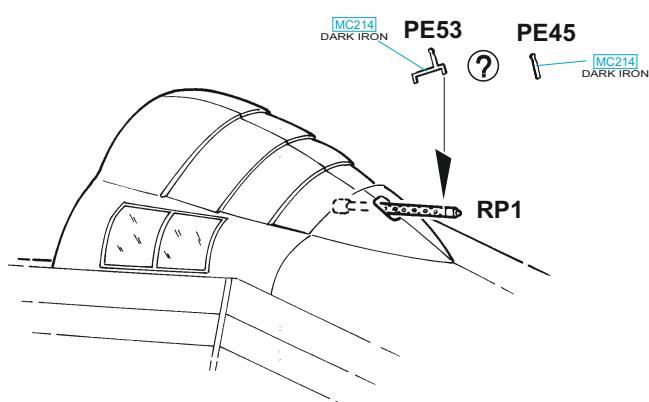
CLOSED GUN GONDOLA

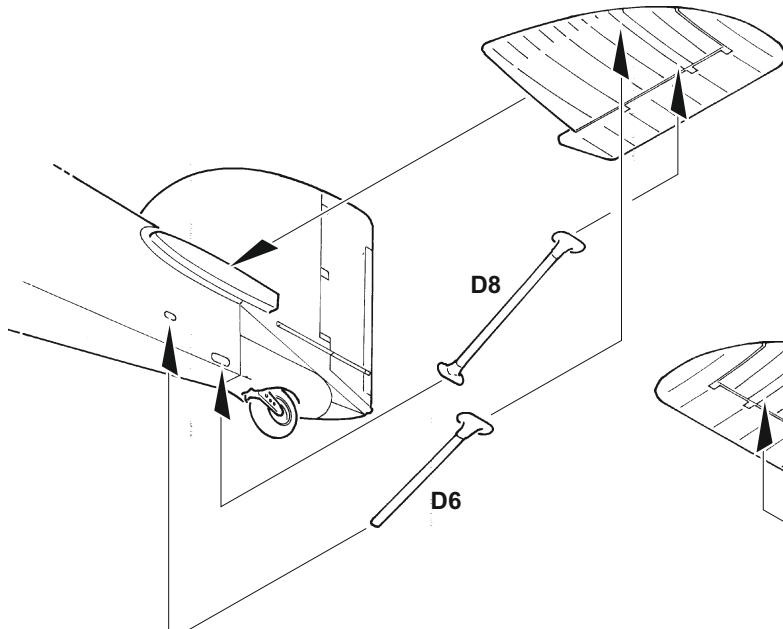
OPEN

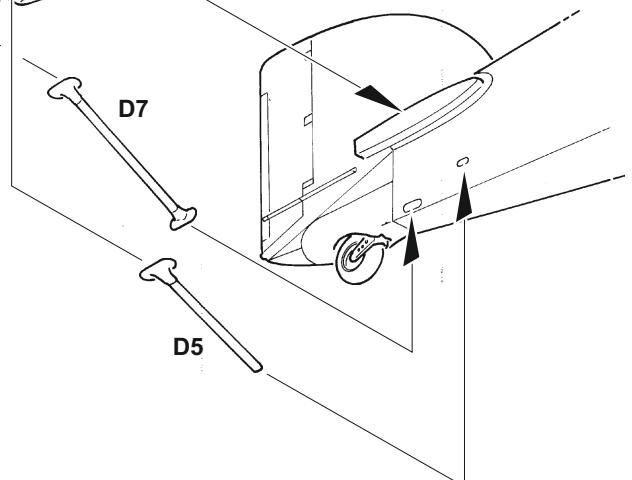
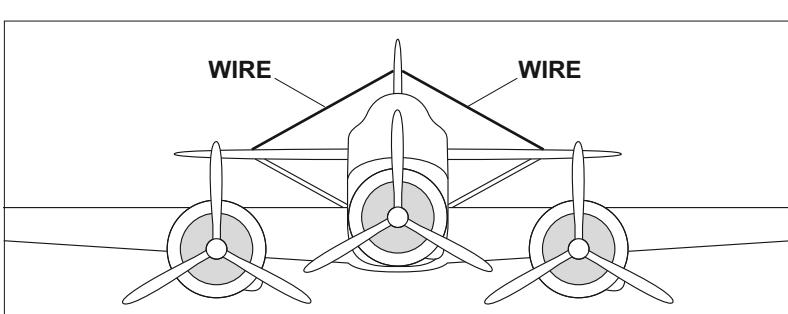
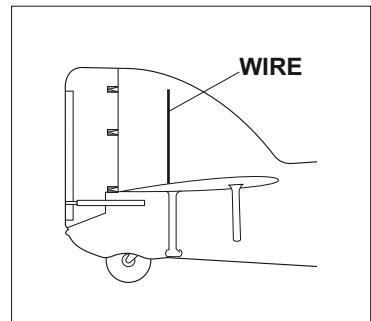
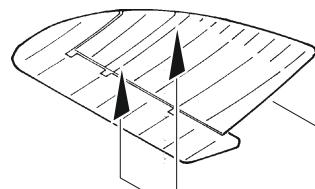
?

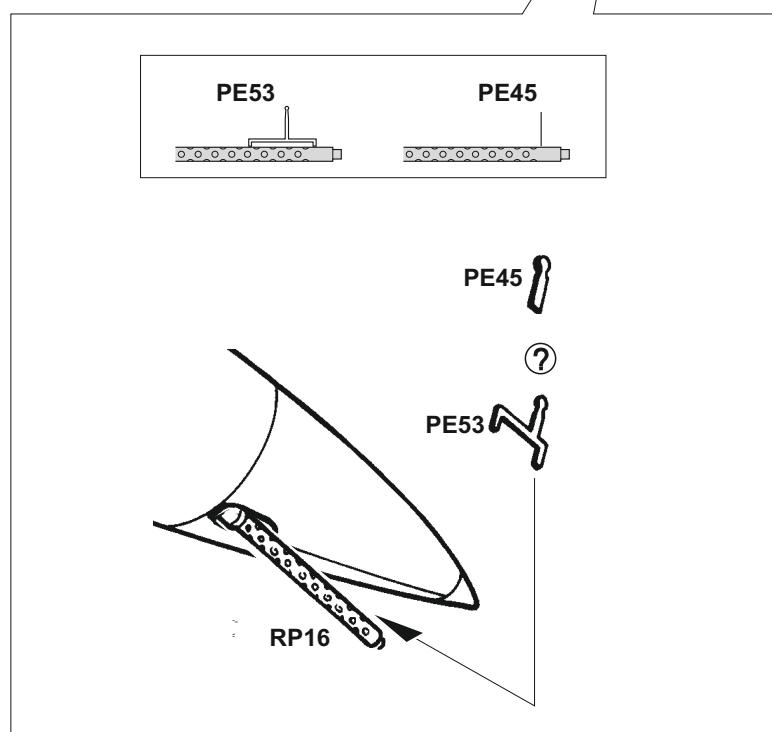
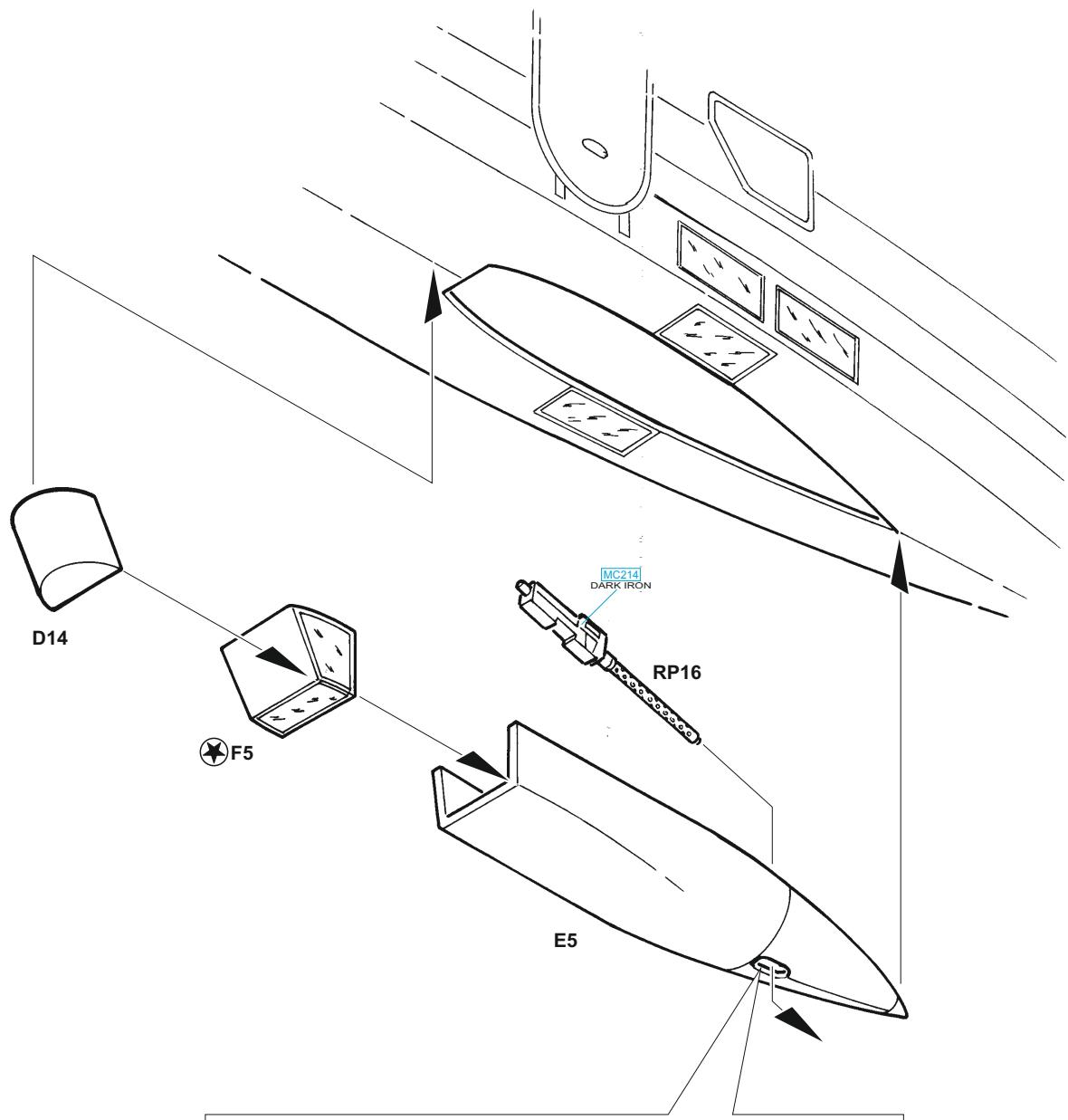

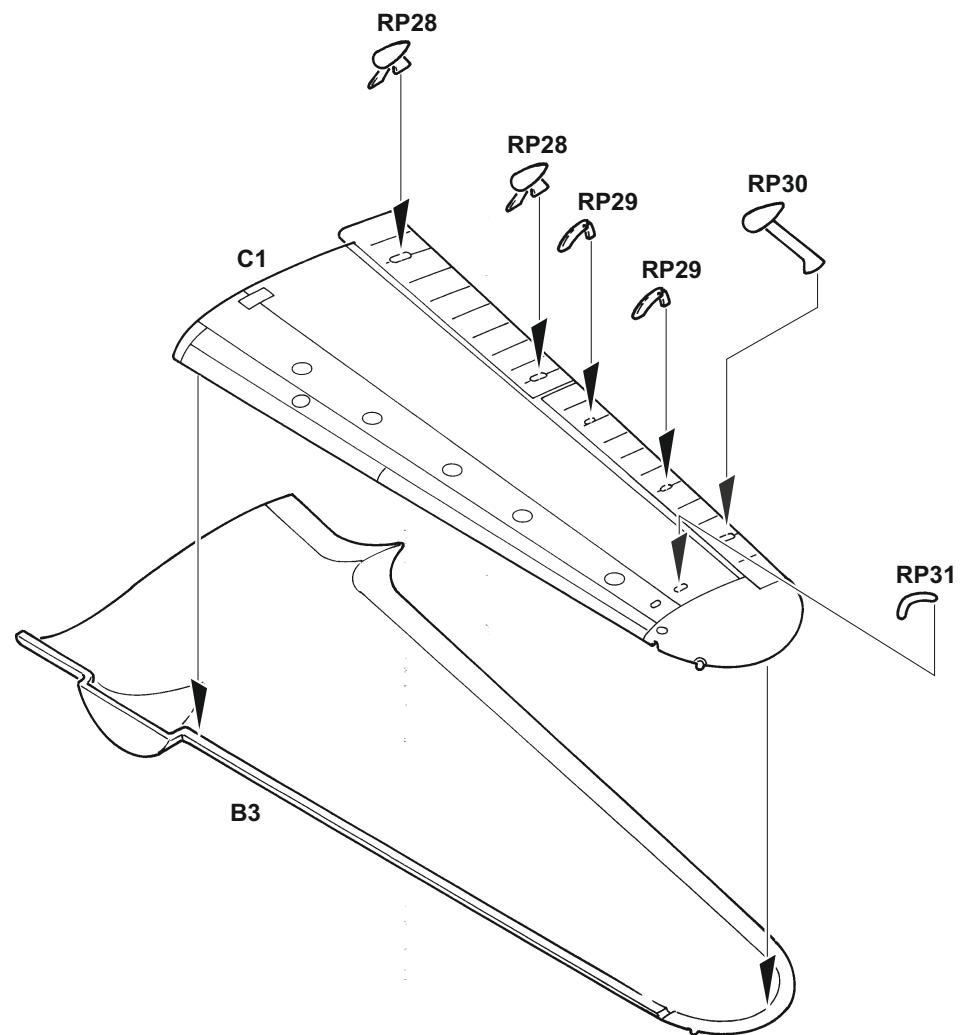
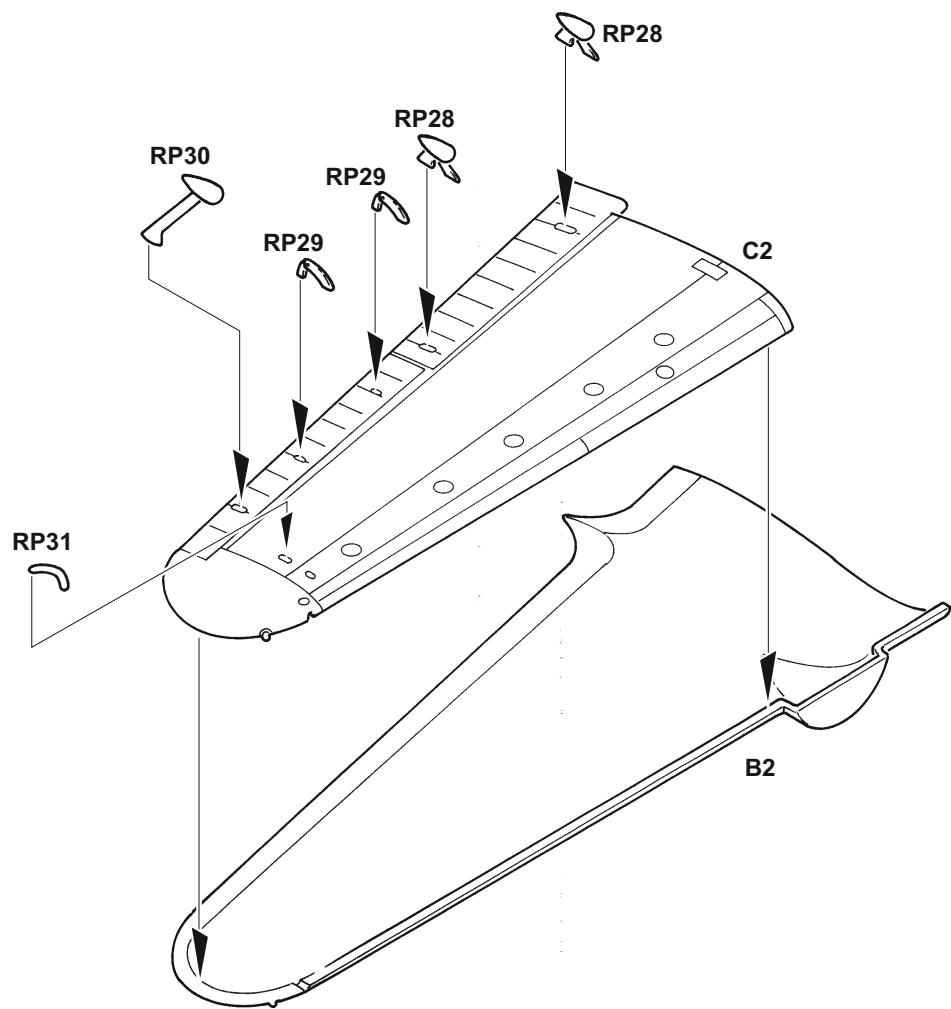
C3

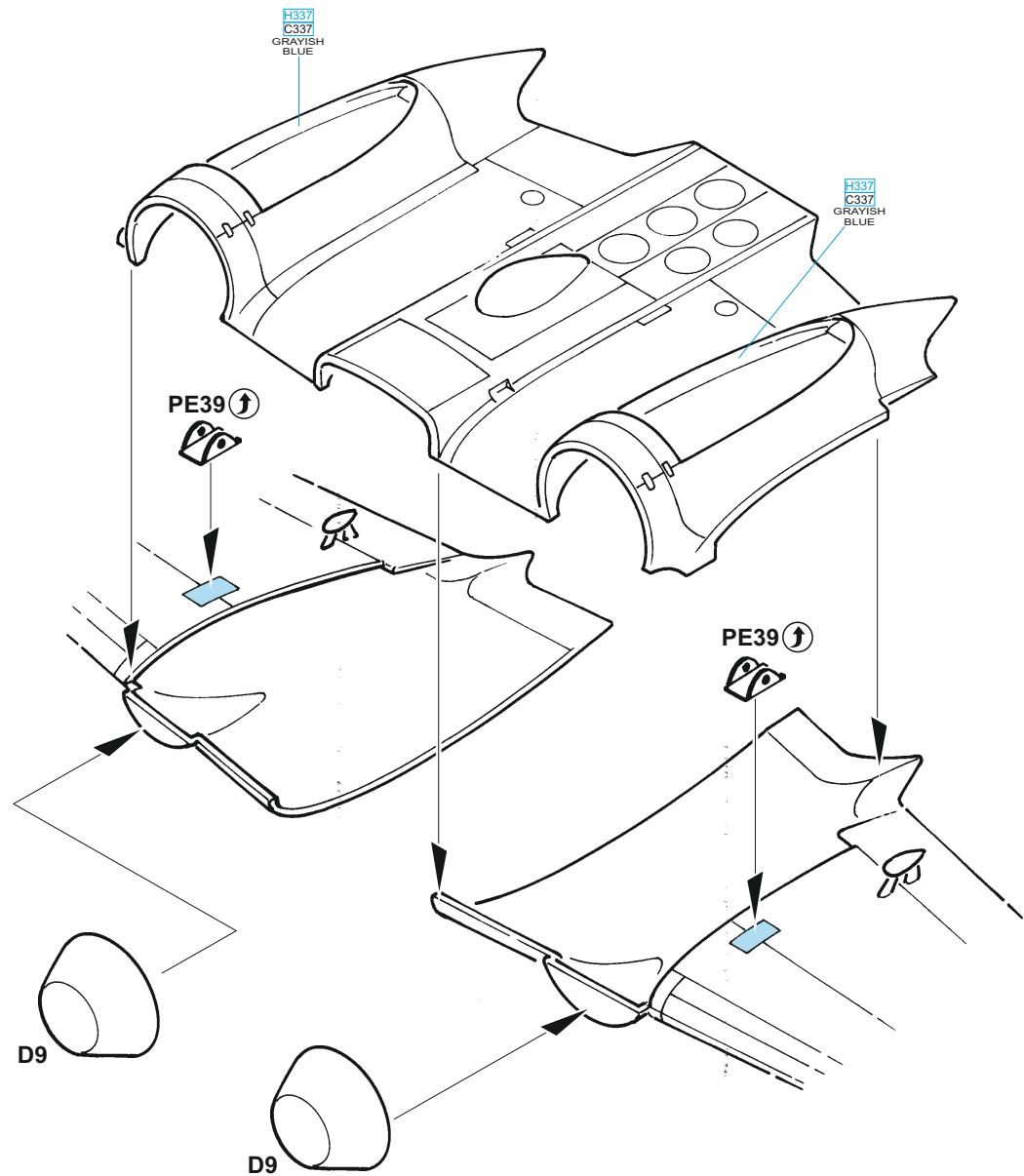
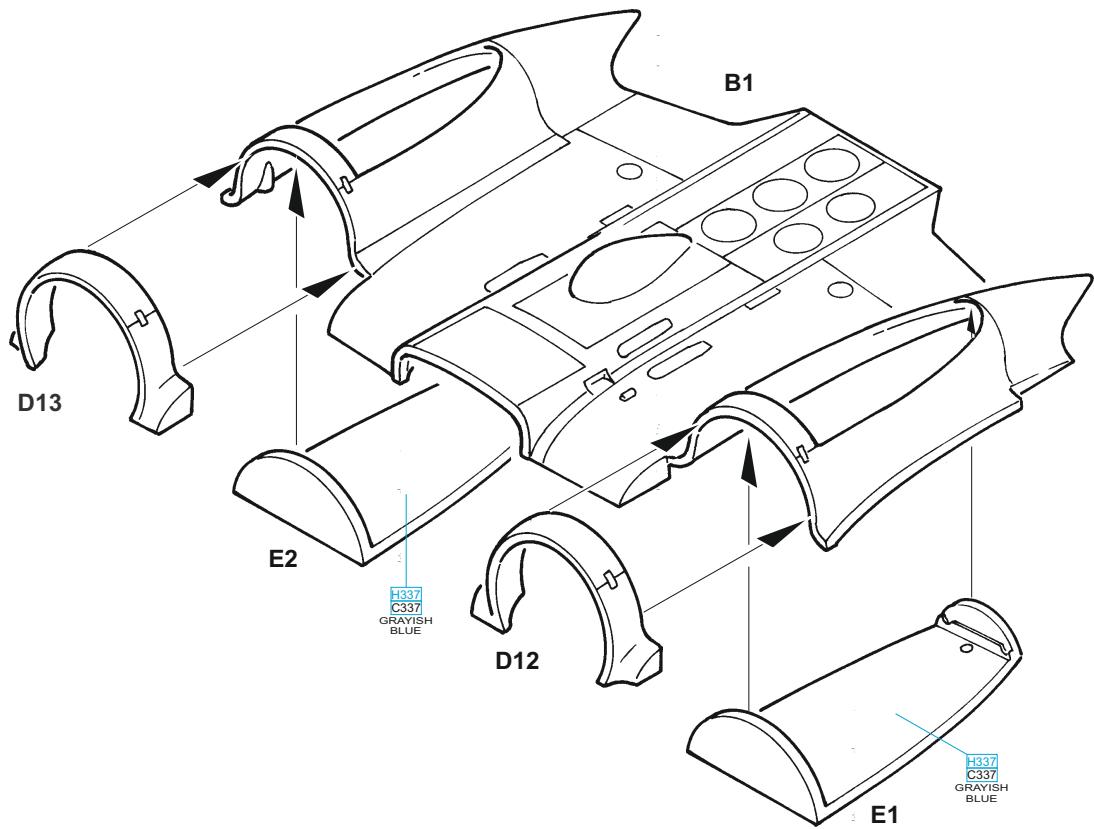

C4

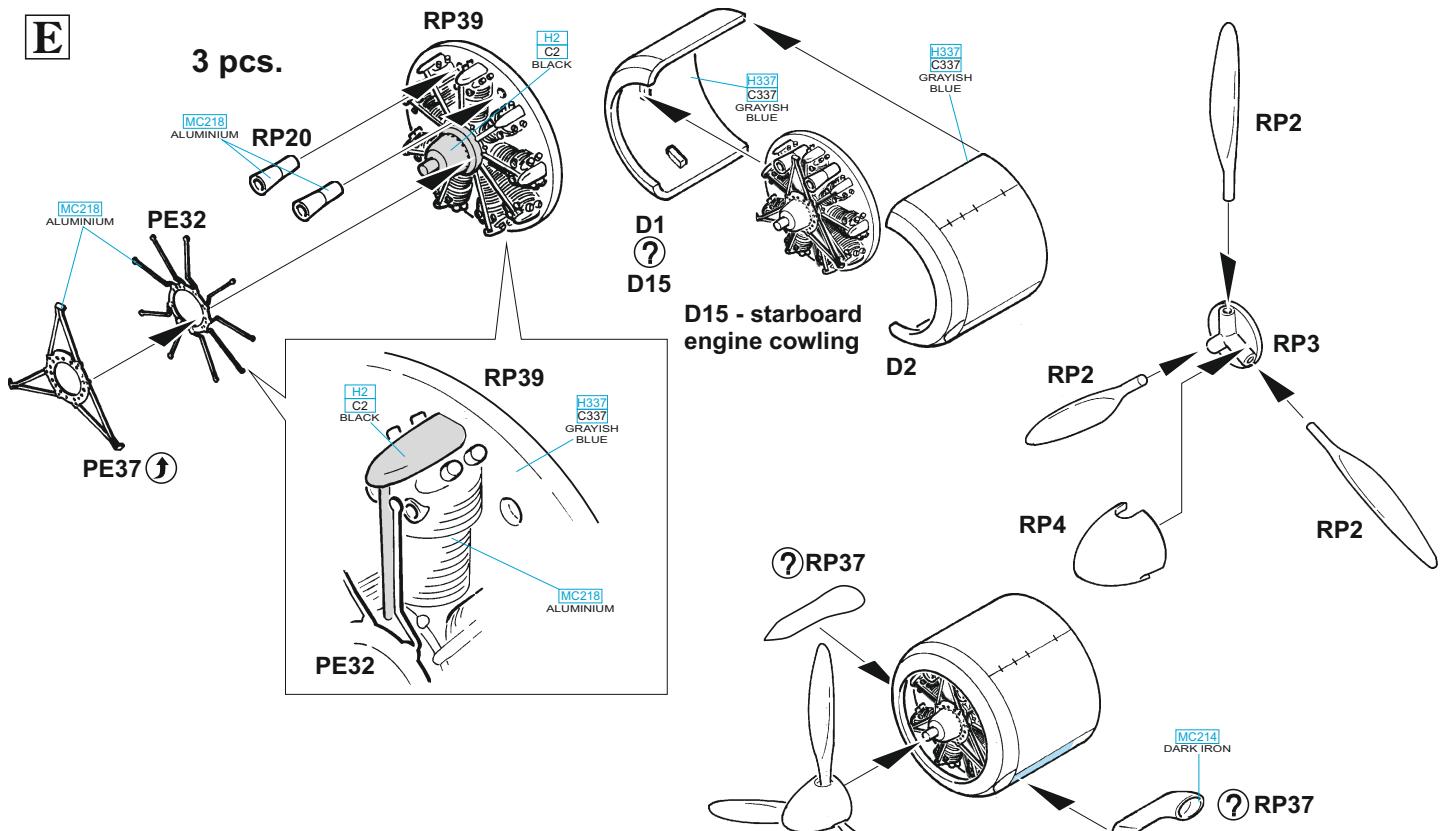

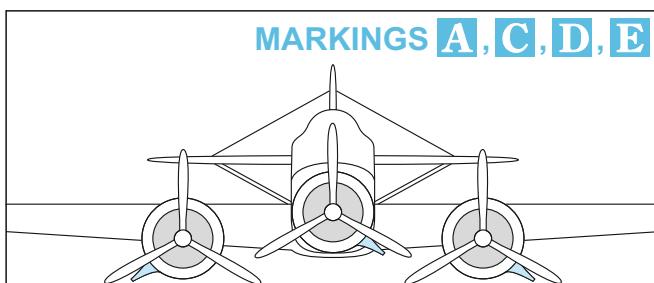

E

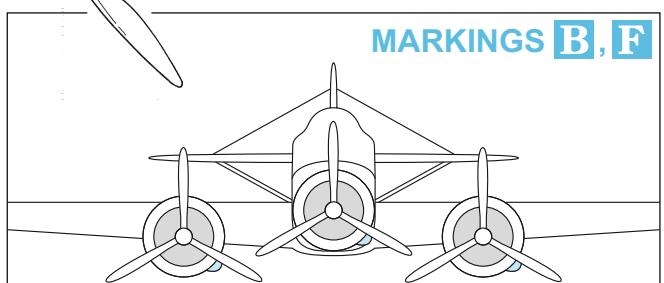
3 pcs.

MARKINGS A, C, D, E

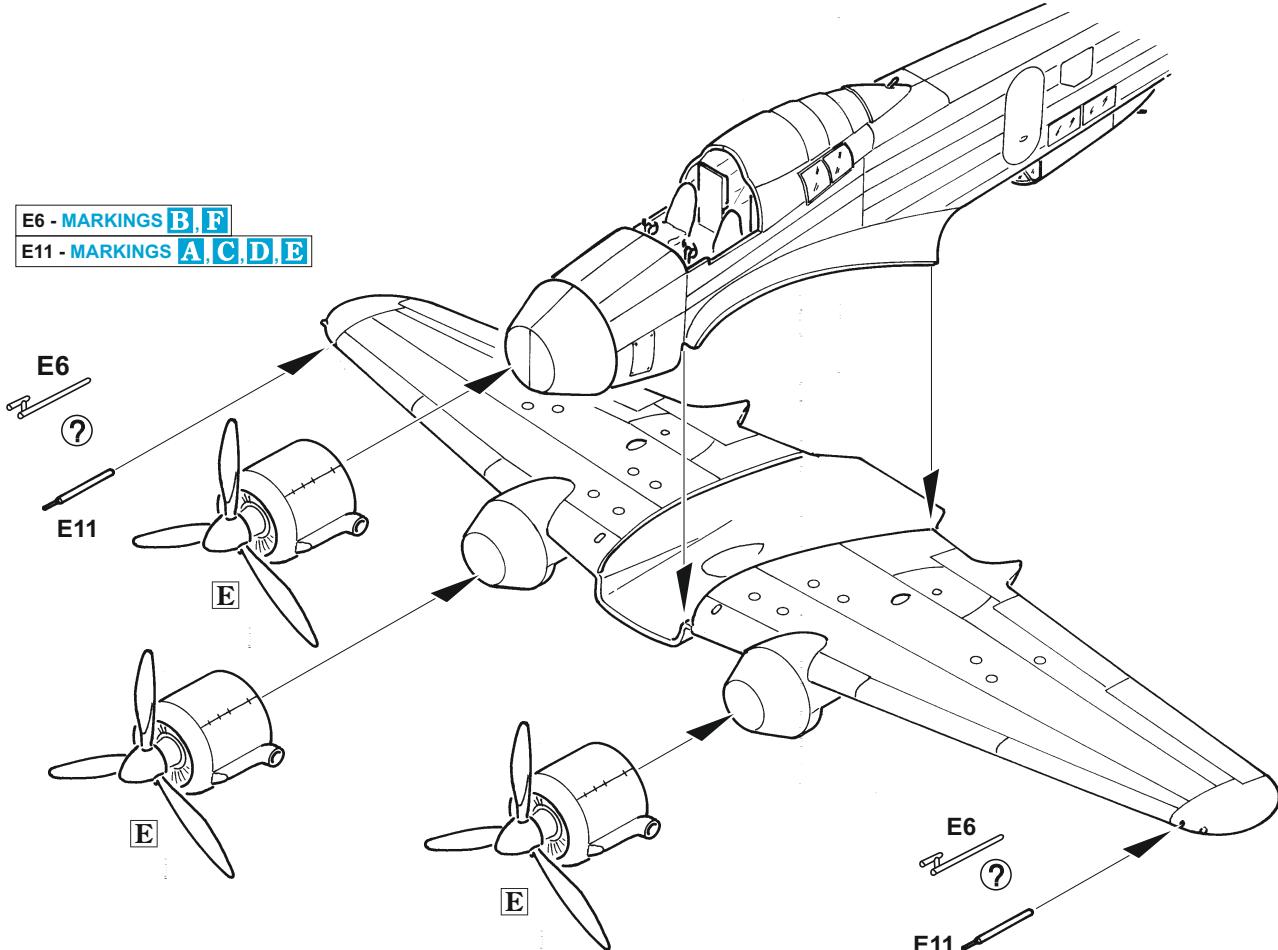

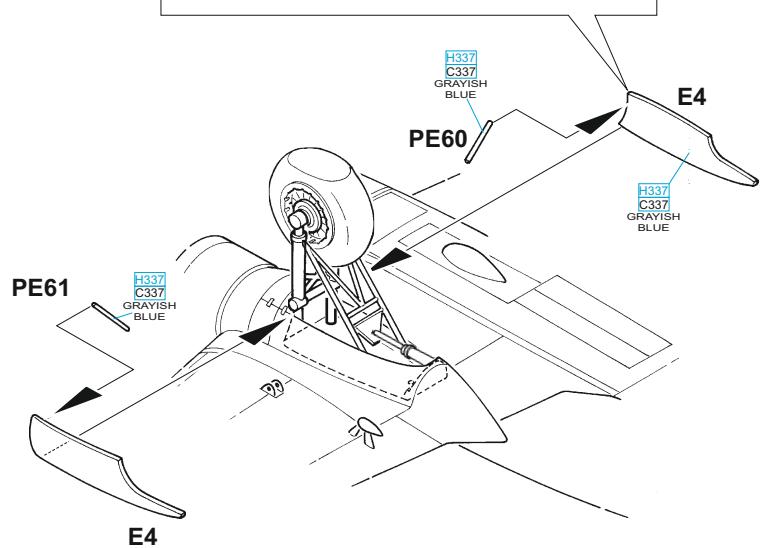
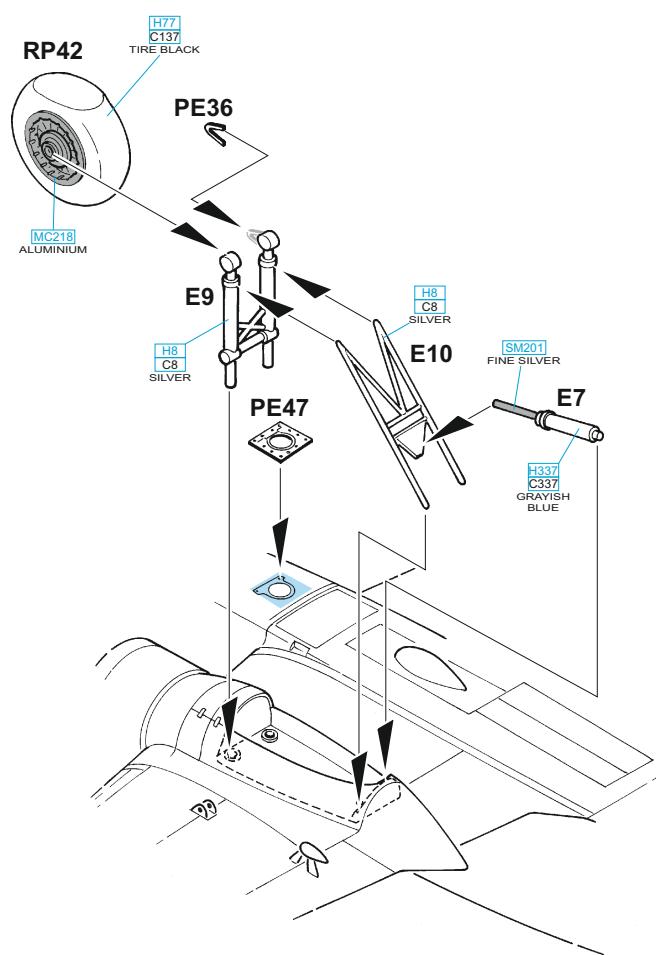
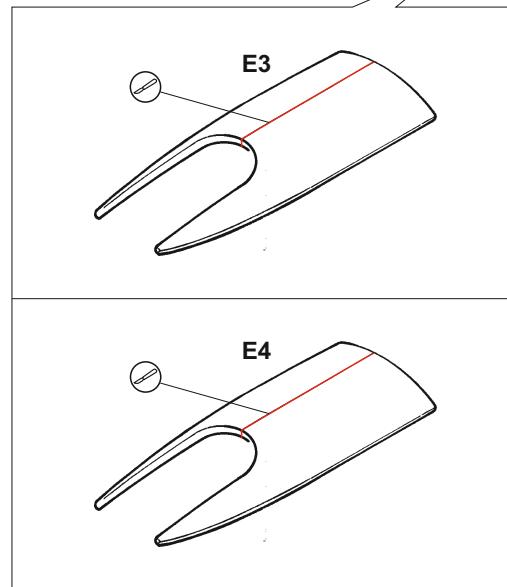
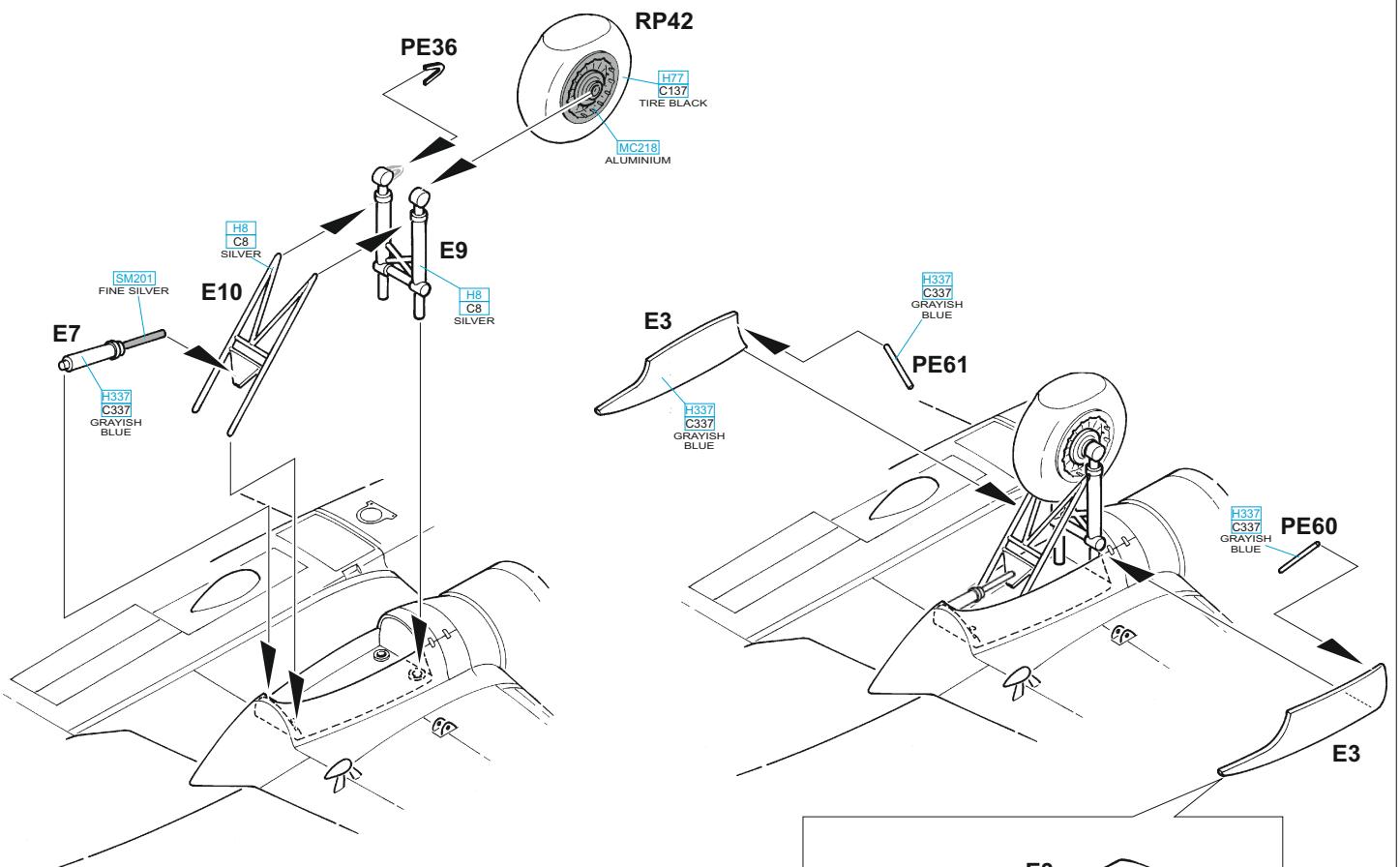
MARKINGS B, F

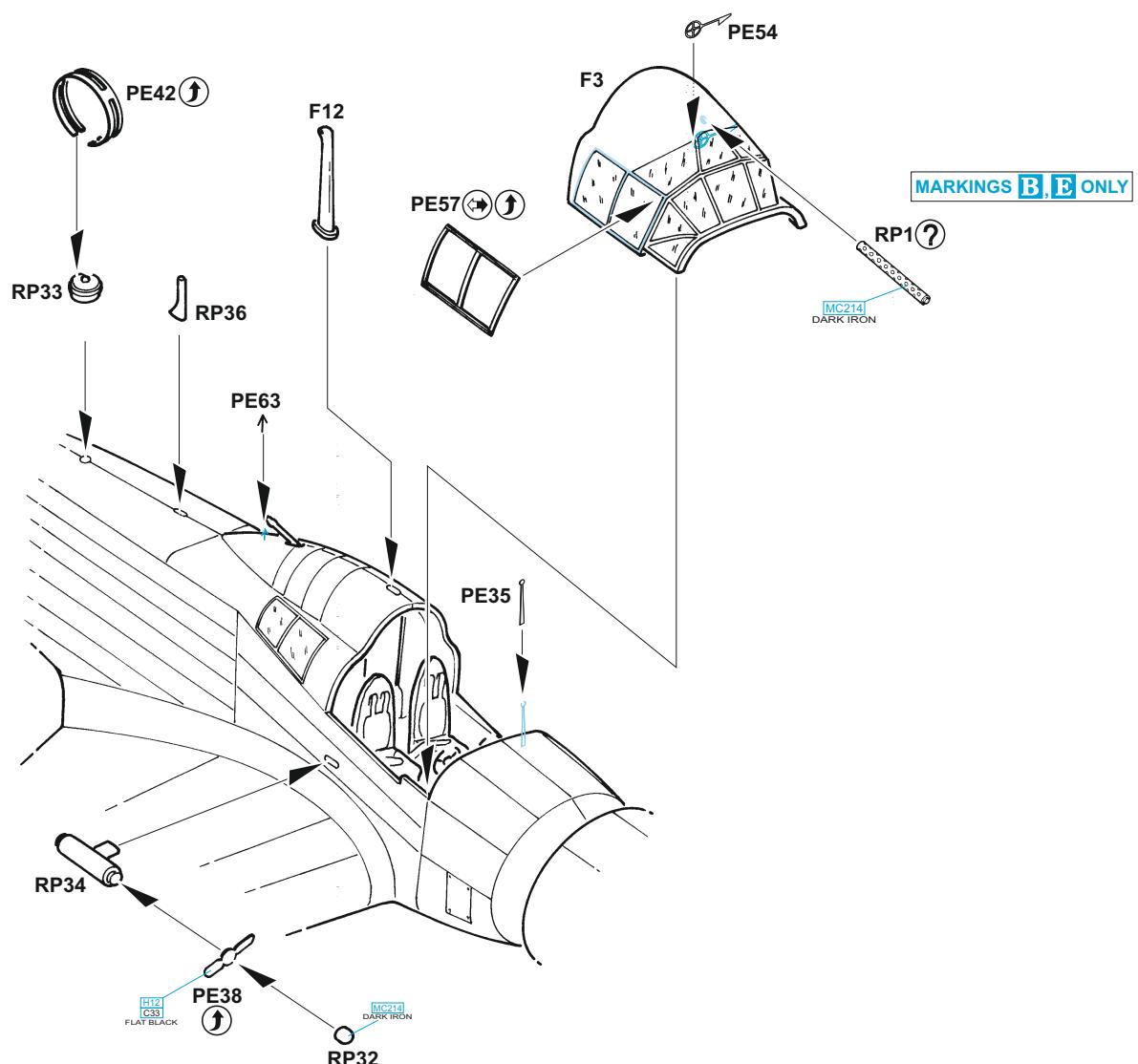
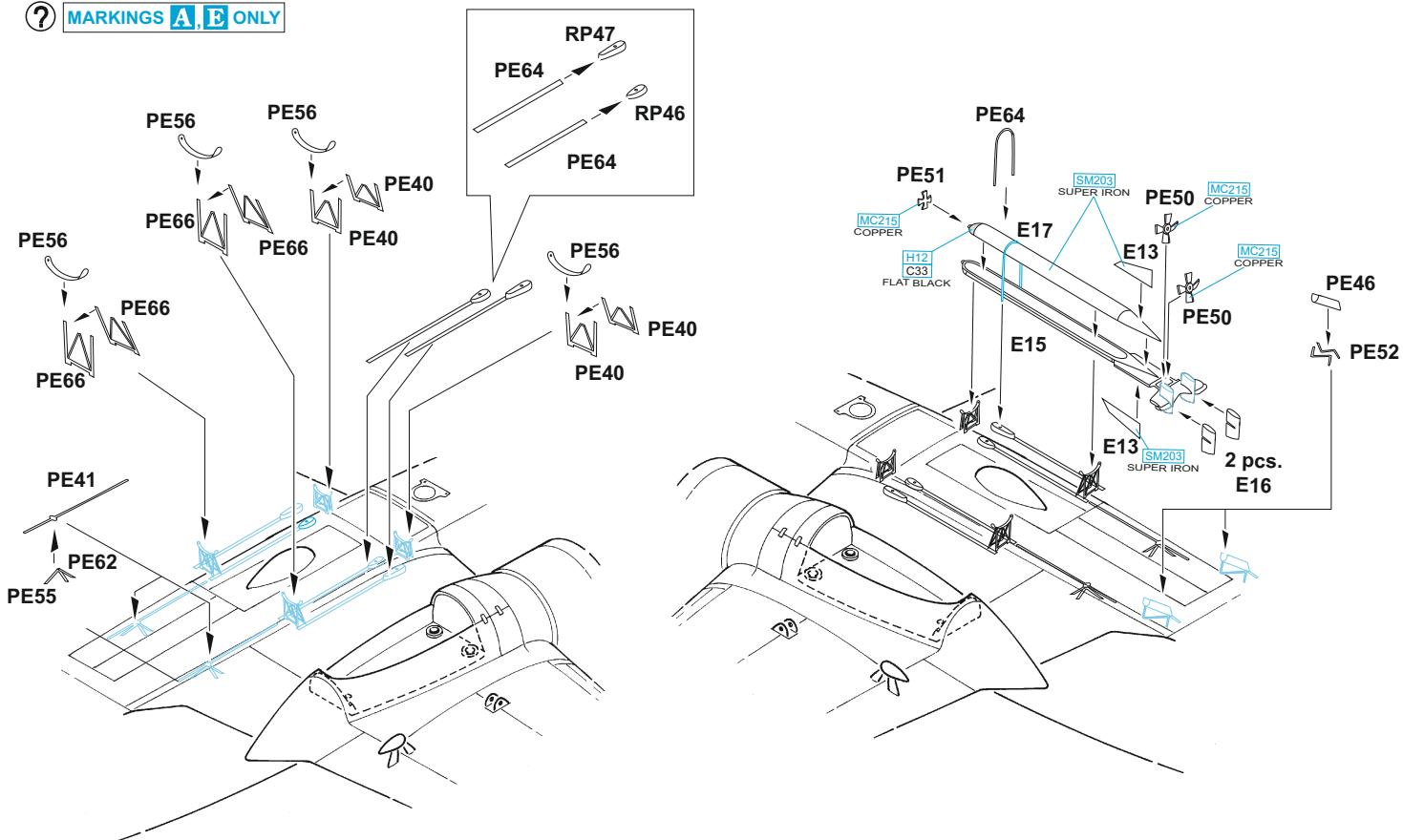
E6 - MARKINGS B,F

E11 - MARKINGS A,C,D,E

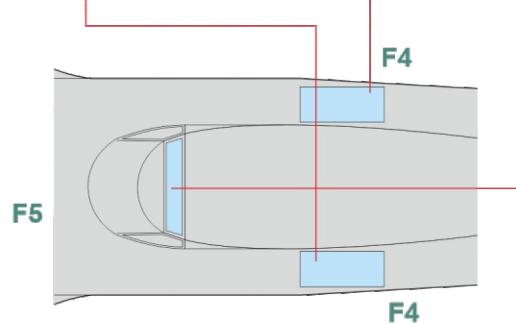
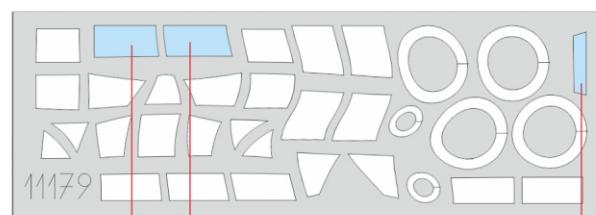
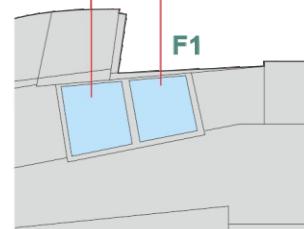
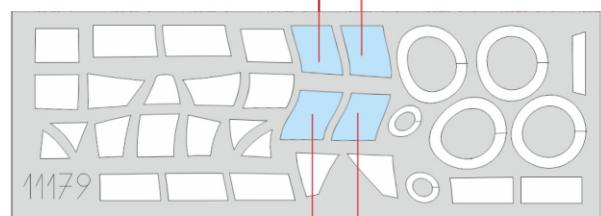
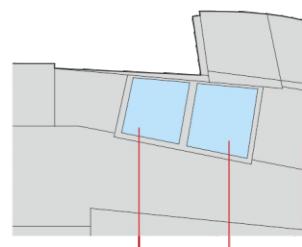
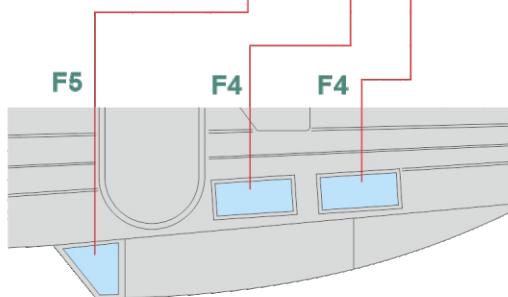
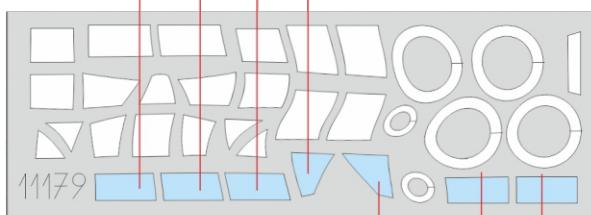
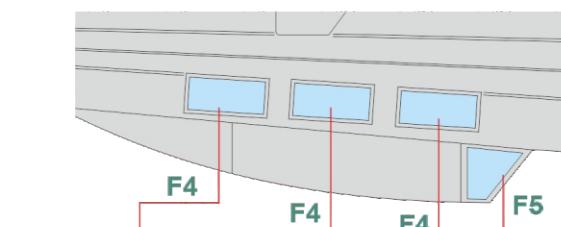
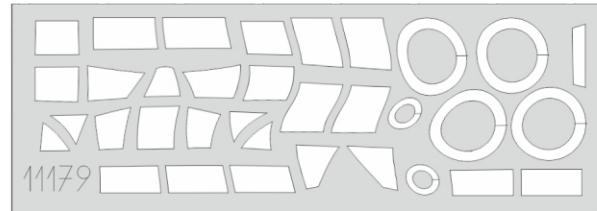

⑦ MARKINGS A, E ONLY

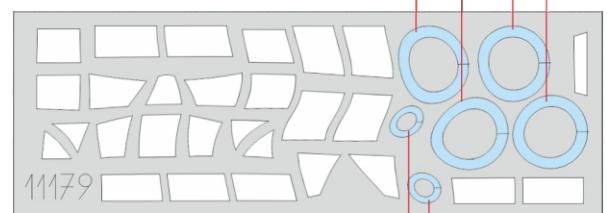
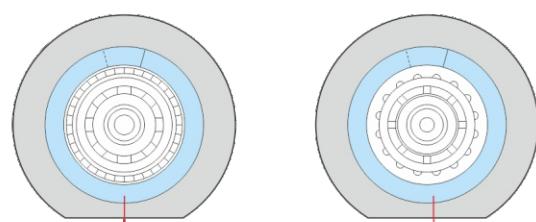
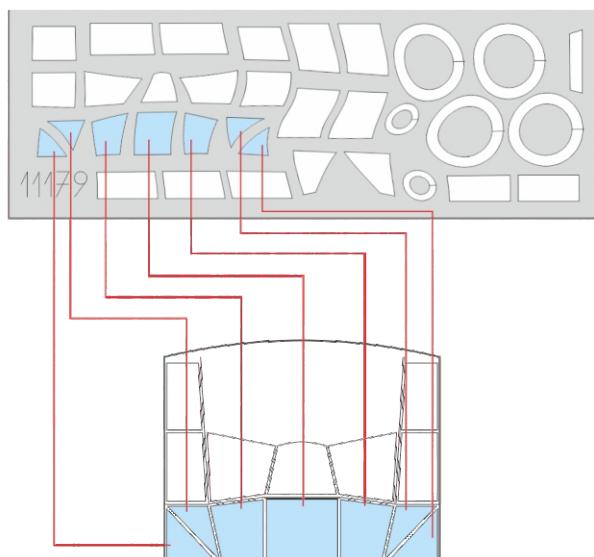

eduard
MASK

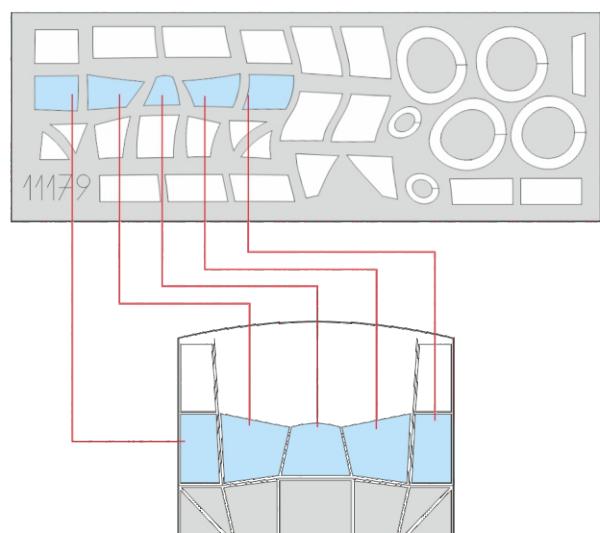
11179

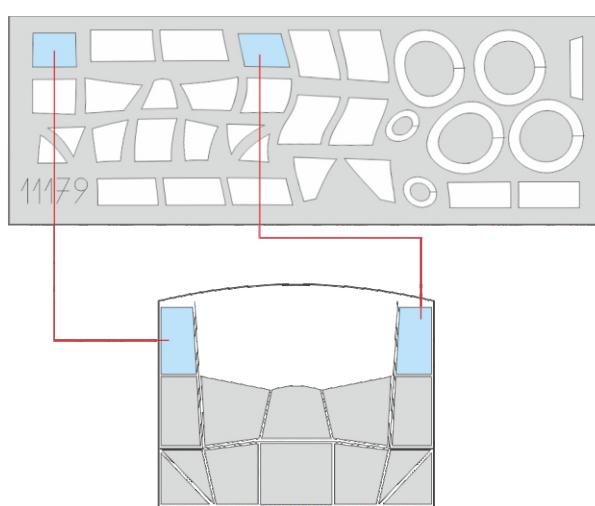
1.)

2.)

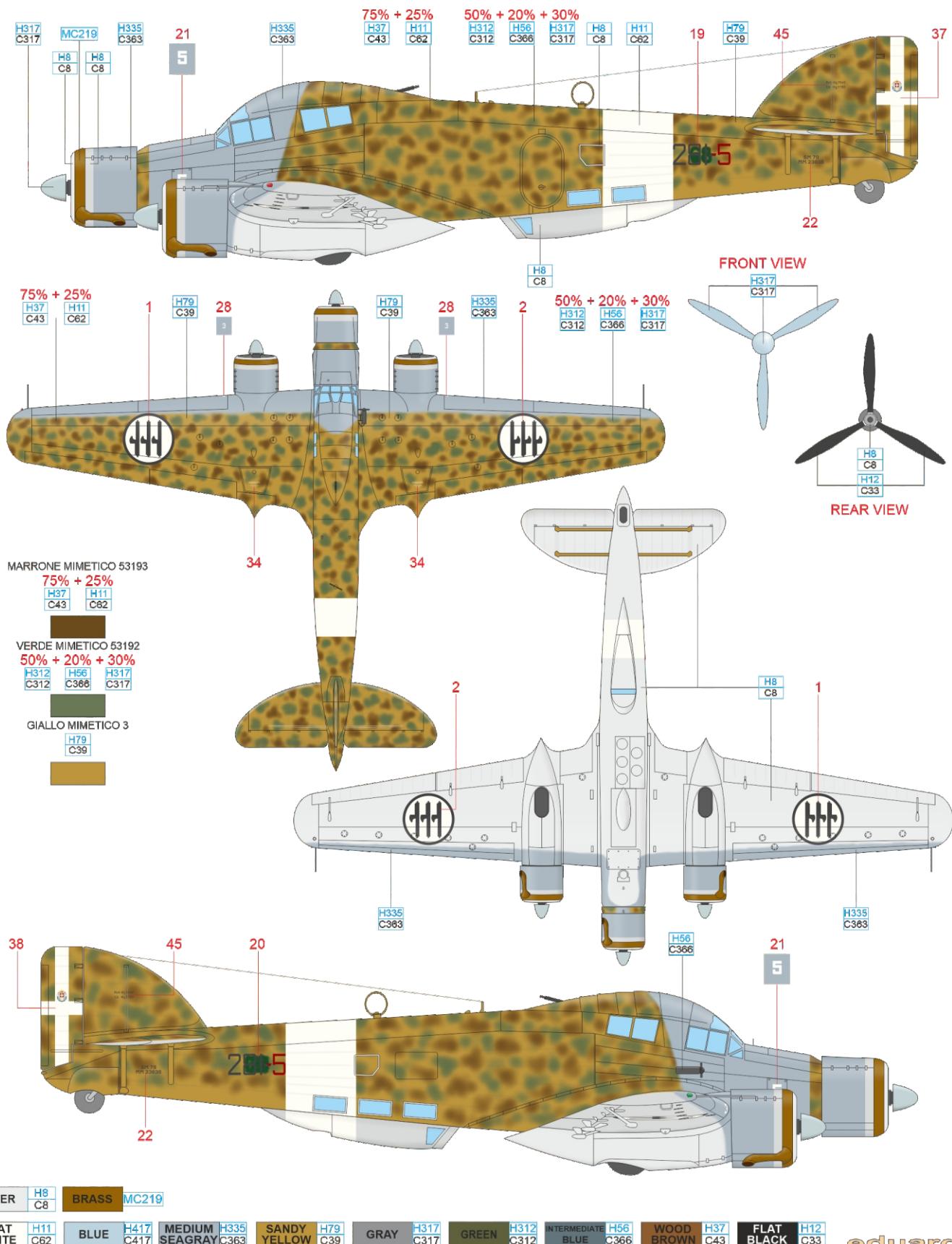

3.)

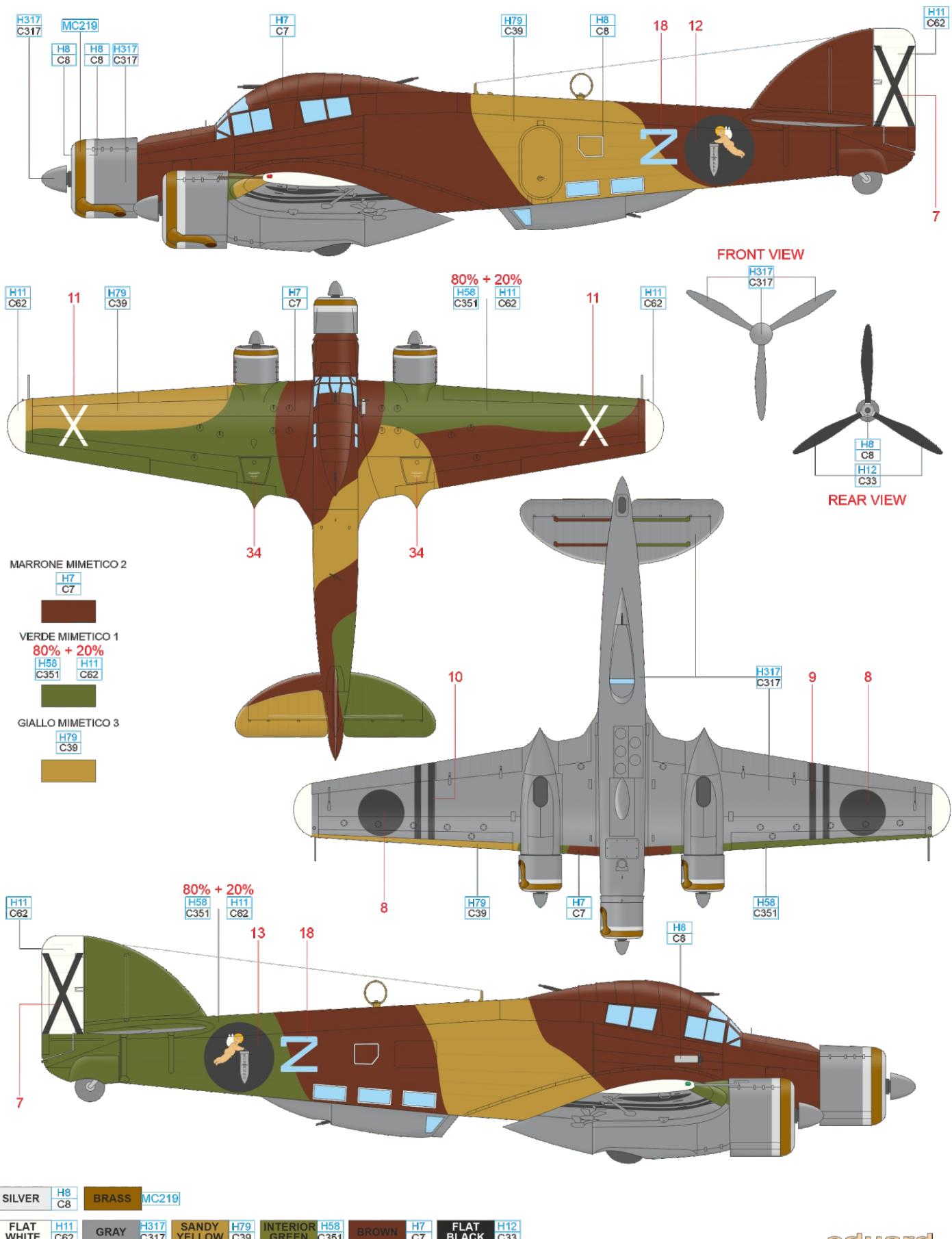
A MM23838, Capt. Carlo E. Buscaglia, 281^a Squadriglia, 132° Gruppo AS, Gadurra, Rhodos, léto 1941

Carlo Emanuele Buscaglia se narodil 22. září 1915 v Novaře na severu Itálie. V roce 1934 započal studium na vojenské letecké akademii v Casertě, z níž byl vyřazen v hodnosti Sottotenente a začleněn do stavu bombardovací 50^a Squadriglie. Již v řadách 252^a Squadriglie se 21. června 1940 zúčastnil bojového křtu, náletu na přístav v Marseille. Jeho sláva začala stoupat po výcviku na torpédové útoky a jeho následném zařazení k 278^a Sq., která operovala z El Ademu, a u níž Tenente Buscaglia postupně zasáhl těžký křižník Kent, lehký křižník Glasgow a transportní lodě. Dne 5. března 1941 byla zformována 281^a Squadriglia, do jejíhož čela byl jmenován Capitano Buscaglia. Jeho jednotka se po výcviku přesunula na okupovaný Rhodos, odkud operovala nad vlnami Egejského a východní části Středozemního moře. Na počátku dubna 1942 byl Buscaglia jmenován velitelem nadřízené 132° Gruppo. Dne 12. listopadu 1942 bylo Sparviero pilotované Buscagliou během útoku na alžírské Bougie sestřeleno Spitfirem a Buscaglia byl prohlášen za mrtvého. Ten však sestřelení s těžkým zraněním a popáleninami přežil a byl přemístěn do zajateckého tábora ve Fort Meade, MD. Po kapitulaci Itálie mu bylo Spojenci nabídnuto velení 28° Gruppo Bombardamento, vyzbrojené bombardéry Baltimore. Paradoxně byla jeho bývalá 132° Gruppo, nyní působící na straně ANR, přejmenována na 1° Gruppo Aerosiluranti Buscaglia. Dne 23. srpna 1944 havaroval Buscaglia při vzletu s Baltimorem. Letoun a vybuchl a hořel. Maggiore Buscaglia podlehł zranění a popáleninám následující den v nemocnici v Neapoli.

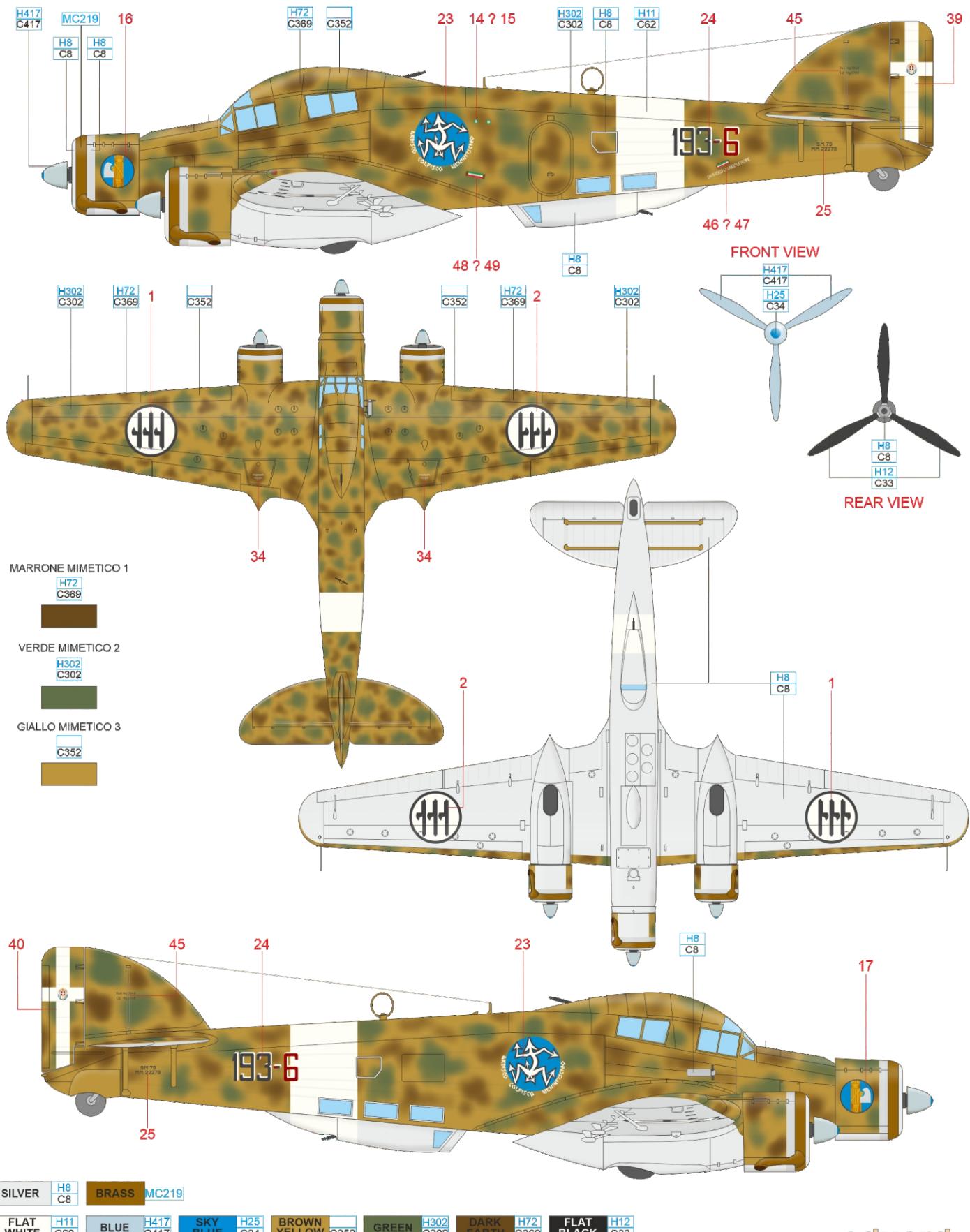
B 52^a Squadriglia, 27° Gruppo BT, 8° Stormo BV, Son San Juan, Baleáry, březen 1938

První Sparviera určená pro podporu nacionalistů během občanské války ve Španělsku přistála na letišti v Son San Juanu v únoru 1937 a patřila k 12° Stormo BV. Osádky této jednotky se s nimi účastnily akcí proti republikánům až do listopadu 1937, kdy byli letci 12° Stormo nahrazeni kolegy od 27° Gruppo z 8° Stormo BV, známými pod přezdívkou Falchi delle Baleari (Baleárští sokoli). Sparviera dodávaná z Itálie byla opatřena předválečnou kamufláží, tvořenou velkými barevnými poli a barev Marrone Mimetico 2, Verde Mimetico 1 a Giallo Mimetico 3 na horních a bočních plochách, zatímco spodní plochy kryla barva Grigio Mimetico.

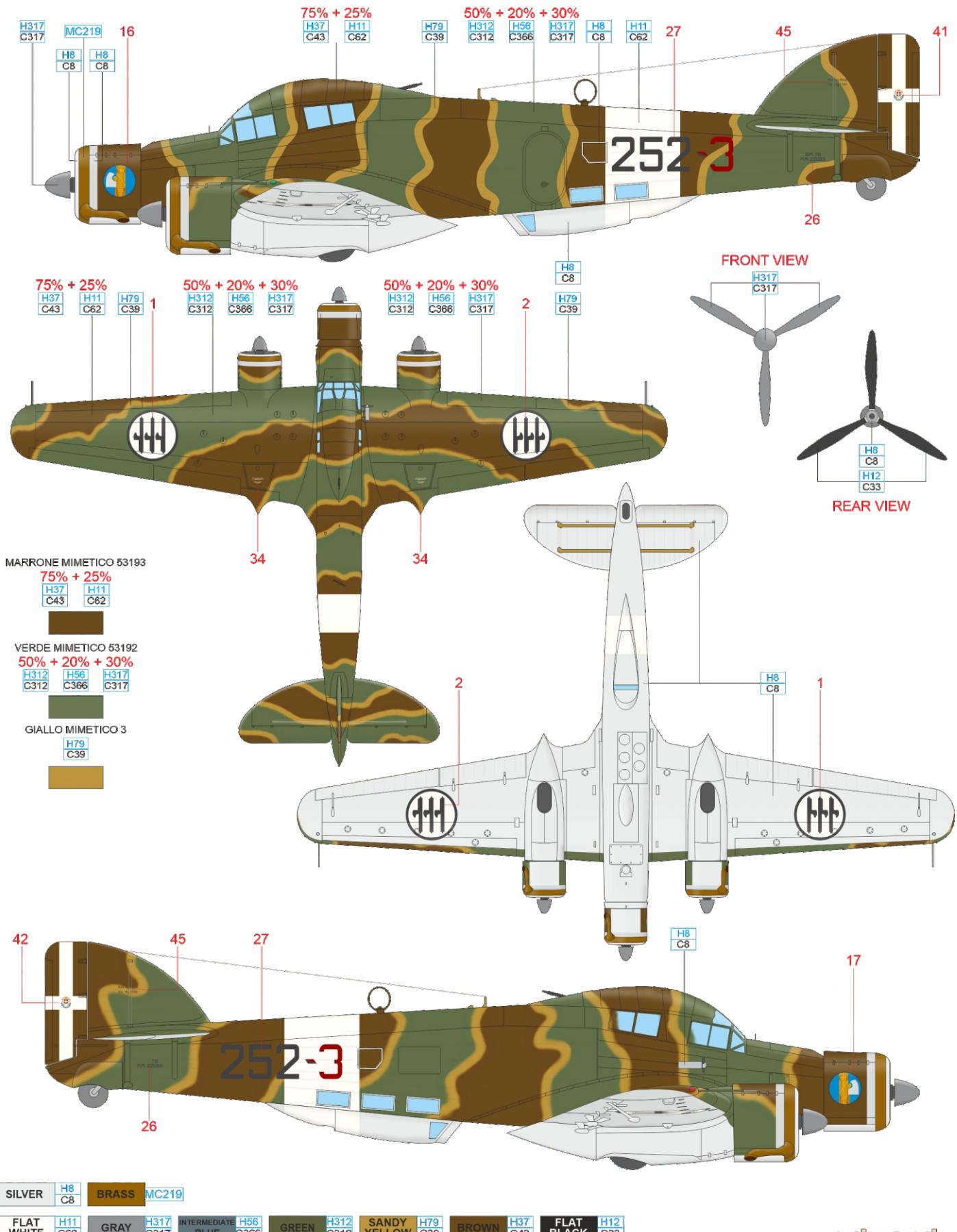
C MM 22278 nebo 22279, Ten. Col. Mario Giuliano, 193^a Squadriglia, 87° Gruppo BT, 30° Stormo, Sciacca, Sicílie, prosinec 1940

Jednotky 192^a a 193^a Squadriglia, tvořící 87° Gruppo, obdržely první Sparviera v roce 1938 a v následujícím roce je použily v Albánii. Počátkem června se 193^a přesunula na letiště Sciacca na Sicílii, z něhož podnikla první válečný let proti letištěm v Tunisku. Od 6. června se Sparvieri 193^a Squadriglie začaly zúčastňovat náletů na ostrov Malta a na konvoje, které měly tuto nepotopitelnou letadlovou loď zásobovat. Bojů proti Maltě se jednotka zúčastňovala až do srpna 1941, kdy začalo přezbrojení jednotky na CANTy Z.1007bis. Sparviero označené kódem 193-6 bylo kamuflováno na horních a bočních plochách barvami Verde Mimetico 2, Marrone Mimetico 1 a Giallo Mimetico 2, spodní plochy byly nastříkány hliníkovou barvou. Znak jednotky – Omino Elettrico – byl namalován na bocích trupu, průstřely plátna, které toto Sparviero utrpělo během náletů na Maltu, byly přelepeny záplatami, ale není zcela jasné, zda ty měly podobu britských či italských kokard. Větší průstřely byly přelepeny kousky plátna s italskou trikolorou a popiskou, kdy k poškození došlo. Pod trupovými kody se nachází nápis CHI-MI-TOCCO-CI-LASCIO-LE-PENNE.

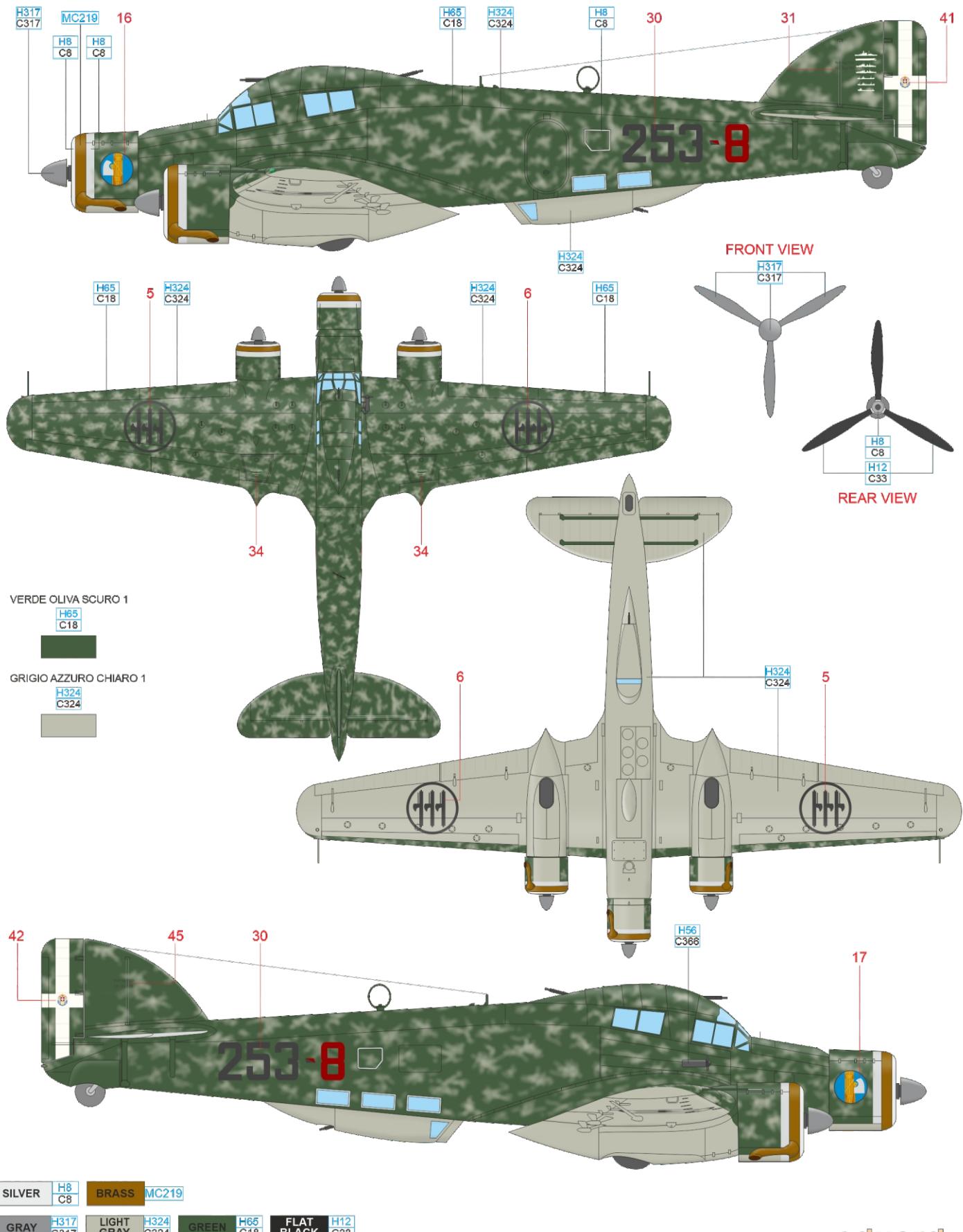
D MM 22593, 252^a Squadriglia, 104° Gruppo BT, 46° Stormo, Skadar, Albánie, konec 1940

Jednotka 252^a Squadriglia, tvořící společně s 253^a Squadriglií 104° Gruppo BT, obdržela první Sparviera 15. února 1940. V červnu toho roku se zúčastnila prvních náletů na cíle na Korsice a v Marseille, v listopadu téhož roku následoval přesun na letiště v okupované Albánii, odkud Sparviera startovala k bombardovacím náletům nad Řeckem. Sparviera, používaná 252^a Squadriglií, byla kamuflována v několika kamuflážních schématech, tvořených jak skvrnami, tak i nepravidelnými pruhy. Kamufláž Sparviera s označením 252-3 tvořily nepravidelné pruhy nastříkané barvami Marrone Mimetico 53193, Verde Mimetico 53192 a Giallo Mimetico 3 na horních a bočních plochách, spodní plochy byly nastříkány hliníkovou barvou.

E 253^a Squadriglia, 104° Gruppo BT, 46° Stormo, Gadurra, Rhodos, srpen 1942

Osádky Sparvier 104° Gruppo byly na jaře 1942 přeškoleny na protilodní torpédové útoky a jednotka se nejprve v květnu 1942 přesunula na letiště Decimomanu na ostrově Sardínie, aby podnikala nálety na lodě z konvoje Harpoon, aby se následně v červenci přesunula na ostrov Rhodos. Odtud podnikala průzkumné lety nad východním Středomořím a útoky proti spojenecké lodní dopravě v téže oblasti. Sparviera, používaná 252^a a 253^a Squadrigli proti lodím v létě 1942 byla kamufována na horních a bočních plochách barvou Verde Oliva Scuro 2, spodní plochy byly v barvě Grigio Azzuro Chiaro 1. Vrchní olivová barva byla doplněna o nepravidelné skvrny barvou GAC 1 před nasazením z ostrova Rhodos. Na kýlovce stroje 253-8, stejně jako na dalších strojích jednotky, jsou znázorněny siluety lodí, zasažených během operace proti konvoji Harpoon, kterou provedla celá 104° Gruppo BT.

F 256^a Squadriglia, 109° Gruppo BT, 36° Stormo, Castelvetrano, Sicílie, červen 1940

Celá 109° Gruppo, tvořená 256^a Squadriglií a 257^a Squadriglií, vznikla spolu se sesterskou 108° Gruppo na jaře 1938 na letišti Bologna Borgo Panigale. Tyto jednotky byly vyzbrojeny Savoiami SM.79 a SM.81, s nimiž se zúčastnily okupace Albánie, po níž byly přesunuty zpět na Sicílii, odkud podnikaly nálety na Maltu a na konvoje s materiálem určeným bojujícímu ostrovu a jeho obyvatelům. Kamufláž tohoto Sparviera tvořila na horních a bočních plochách základní barva Giallo Mimetic 3, na níž byly nastríkány nepravidelné skvrny barvami Marrone Mimetic 53193 a Verde Mimetic 53192. Spodní plochy byly kamufovány barvou Grigio Mimetic. Na obou stranách kýlovky byl namalován znak 36° Stormo, věže Asinelli a Garisenda, což jsou památky a dominanty města Bologna, na počest místu vzniku této jednotky.

